December 2026
Jaargang 14
Nummer 123

Porta Fidei

Gaat Christus tegemoet met werken van gerechtigheid

OOSTAKKER 11 DECEMBER
LOFPRIJZINGSAVOND
P. 3

PROGRAMMAOVERZICHT
DECEMBER
P. 4-7

MARIATHON
15DE VERJAARDAG RADIO MARIA
P. 8

Afgiftekantoor
Leuven Masspost
914880
maandelijks
(behalve in augustus)

RADIO MARIA

Op de cover:

Beeld van Onze-Lieve-Vrouw in verwachting dat tijdens de advent een ereplaats krijgt bij Radio Maria.

Colofon

Verantwoordelijke uitgever:
Pr. Karlo Tyberghien

Werkten mee aan dit nummer:
Joris Abts, Kevin Colle, Marianne Hubin, pr. Karlo Tyberghien, Marieke Vercaemer

Foto's: Redactie

Realisatie en vormgeving:
Radio Maria

Druk en verzending:
Drukkerij Van der Poorten
Diestsesteenweg 624
3010 Leuven

Abonnementen en gegevensverwerking:

Radio Maria
Park Passionisten 5
3300 Tienen

info@radiomaria.be

Bel ons: 016 41 47 47

Steun Radio Maria

BE49 7333 7333 7771

EDITORIAAL

Beste vrienden,

Op donderdag 10, vrijdag 11 en zaterdag 12 december zullen we onze jaarlijkse Mariathon houden voor onze noden. We zijn zeer gelukkig dat we ons dit jaar hiervoor naar buiten kunnen begeven. We trekken namelijk naar het heiligdom van Oostakker. Aldaar hopen we via de radio vele luisteraars te betrekken bij dit grote evenement. We zijn dankbaar dat elk jaar blijkt dat velen een groot vertrouwen hebben in Radio Maria en dit aantonen door ons te blijven steunen. We hopen op een groot succes, of beter nog: we hopen op een stijgend succes. We weten dat meer en meer mensen zich betrokken voelen bij het project van Radio Maria. We zijn er ons dan ook zeer van bewust dat dit een grote verantwoordelijkheid vraagt van iedereen die zich elke dag opnieuw inzet om het beste te geven aan alle luisteraars van de radio. We vertrouwen erop dat de Heer ons in de toekomst hiervoor blijft ondersteunen met zijn inspiratie.

Tijdens dit evenement van de Mariathon, tevens als afsluiting, vieren we op 12 december onze 15de verjaardag. Al de jaren die we hebben mogen werken voor Radio Maria waren een ware opdracht die volledig gesteund werd door het vertrouwen in de goddelijke Voorzienigheid. We werden niet teleurgesteld, integendeel. Radio Maria is een realiteit die voor velen niet meer weg te denken valt.

Het is ons een waar genoegen om iedereen uit te nodigen deze verjaardag mee te vieren. Op zaterdag 12 december is er een plechtige Eucharistieviering om 18u in de basiliek van het heiligdom van Oostakker. Na de Eucharistie volgt een receptie. Voor sommige luisteraars is het een zeer geschikt moment om de medewerkers en vrijwilligers van Radio Maria eens achter de schermen te ontdekken. Wees dus alvast van harte welkom!

Laten we ondertussen ook niet vergeten dat we de Adventstijd beginnen. Het wachten op de komst van Jezus Christus op Kerstmis is een jaarlijkse gewoonte geworden. Toch is het van groot belang dat we ons hart echt vernieuwen. Een voornemen is zeker op zijn plaats om zo op een goede, en vernieuwde manier, het Kerstfeest tegemoet te gaan. Telkens weer komt Jezus met nieuwe gaven, genaden en inzichten om God, omwille van het leven dat nooit een gewoonte is, met een dankbaar hart te benaderen. Hij is namelijk onze Schepper en onze Verlosser, de Emmanuel – God met ons. Met deze Porta Fidei ontvangt u de Adventskalender die ons allen kan helpen om deze gezegende tijd op een goede en heiligende manier door te brengen, samen met de heilige Maria van de Menswording die u zult kunnen ontdekken.

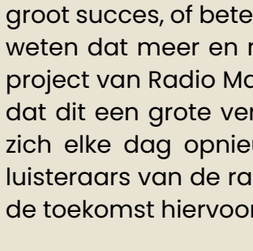

Radio Maria blijft jullie allen bijstaan in het geestelijk leven opdat iedereen zou mogen groeien in verbondenheid met de Heer. We danken jullie allen voor jullie steun en gebed en wensen jullie een gezegende Adventstijd.

Zeer genegen in Jezus en Maria,

Pr. Karlo Tyberghien
Directeur Radio Maria

KERSTACTIE

Kerstkaarten

Stuur uw wensen met de Vrede van het kerstkind tijdens de periode van Kerstmis en Nieuwjaar!

De kerstkaarten worden u aangeboden per pakketje van 10 kerstkaarten voor de prijs van €10. Het pakket kerstkaarten bevat kunstreproducties van werken die de geboorte van de Verlosser afbeelden.

Aangepaste enveloppen worden u meegeleverd. De prijs is exclusief verzendkosten.

Kerstengeltjes (handwerk)

E 01/02/03/04/05/06 = €13
E wit /E grijs = €8

Bestel nu:

016 41 47 47

Ook te verkrijgen tijdens de Mariathon in Oostakker!

De kerstengeltjes zijn verkrijgbaar tot de voorraad strekt.
De prijs is exclusief verzendkosten.

PROGRAMMAOVERZICHT

30 november - 6 december 2026

MAANDAG 30/11		DINSDAG 1/12		WOENSDAG 2/12		DONDERDAG 3/12	
7:30	Elke dag telt	7:30	Elke dag telt	7:30	Elke dag telt	7:30	Elke dag telt
9:50	Catechismus	9:50	Catechismus	10:00	Radio Vaticaan Live	9:50	Catechismus
10:30	De Kerk spreekt	10:30	Anno Domini	11:15	Verhalen van Sint-Jozef	10:30	De Rots in de branding
13:00 13:45	Rozenkrans vanuit Kibeho Nonkel Pater Achterna	13:00	Rijkdom van het geloof	13:00	De kleine akker	13:00	Klassiekuur
15:15	Vivendo	15:15	Radio Vaticaan	15:15	Talitakoum	15:15	De wereld van Radio Maria
16:00	Elke dag telt	16:00	Elke dag telt	16:00	Elke dag telt	16:00	Elke dag telt
17:30	Radio Vaticaan	17:30	De wereld van Radio Maria	17:30	Kerk in Nood News	17:30	Radio Vaticaan
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Nonkel Pater achterna	19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Muziek
20:15	Pelgrim in eigen land	20:00	Menslievend	20:15	Rijkdom van het geloof	20:00	Anno Domini

7 - 13 december 2026

MARIATHON vanuit het

MAANDAG 7/12		DINSDAG 8/12		WOENSDAG 9/12		DONDERDAG 10/12	
7:30	Boecat	7:30	Elke dag telt	7:30	Elke dag telt	7:30	
9:50	Catechismus	9:50	Catechismus	10:00	Radio Vaticaan Live	9:50	
10:30	De Kerk spreekt	10:30	Kunstzoekers	11:15	Verhalen van Sint-Jozef	10:30	
13:00 13:45	Rozenkrans vanuit Kibeho Nonkel Pater achterna	13:00	Mystieke Lectuur	13:00	Onderweg	13:00	
15:15	Vivendo	15:15	Radio Vaticaan	15:15	Logos	15:15	
16:00	Boecat	16:00	Elke dag telt	16:00	Elke dag telt	16:00	
17:30	Radio Vaticaan	17:30	De wereld van Radio Maria	17:30	Kerk in Nood News	17:30	
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Nonkel Pater achterna	19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	
20:15	Pelgrim in eigen land	20:00	Menslievend	20:15	Mystieke Lectuur	20:00	

Aangepaste programmatie.

Zie affiche achteraan.

14 - 20 december 2026

MAANDAG 14/12		DINSDAG 15/12		WOENSDAG 16/12		DONDERDAG 17/12	
7:30	A Christmas Carol	7:30	A Christmas Carol	7:30	A Christmas Carol	7:30	A Christmas Carol
9:50	Catechismus	9:50	Catechismus	10:00	Radio Vaticaan Live	9:50	Catechismus
10:30	De Kerk spreekt	10:30	Kathovisie	11:15	Verhalen van Sint-Jozef	10:30	De Rots in de branding
13:00 13:45	Rozenkrans vanuit Kibeho Nonkel Pater Achterna	13:00	Rijkdom van het geloof	13:00	De kleine akker	13:00	Klassiekuur
15:15	Vivendo	15:15	Radio Vaticaan	15:15	Talitakoum	15:15	De wereld van Radio Maria
16:00	A Christmas Carol	16:00	A Christmas Carol	16:00	A Christmas Carol	16:00	A Christmas Carol
17:30	Radio Vaticaan	17:30	De wereld van Radio Maria	17:30	Kerk in Nood News	17:30	Radio Vaticaan
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Nonkel Pater achterna	19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Muziek
20:15	Pelgrim in eigen land	20:00	Kathovisie	20:15	Rijkdom van het geloof	20:00	Kathovisie

2de zondag van de advent

VRIJDAG 4/12		ZATERDAG 5/12		ZONDAG 6/12	
7:30	Pelgrim in eigen land	7:30	Boecat	7:30	Boecat
9:50	Catechismus	10:00	De kleine akker	8:50	De rots in de branding
10:30	Menslievend	11:00	De week van Radio Maria	10:00	Eucharistieviering
13:00 13:30	Kruisweg Talitakoum	13:00	Boecat	13:00	Boecat
15:15	Radio Vaticaan	15:15	De leeswijzer	15:15	Menslievend
16:00	Kerk in Nood News	16:45	Muziek	16:45	Muziek
17:30	De week van Radio Maria	17:30	Het inzicht	17:30	Pelgrim in eigen land
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Vivendo	19:30	De wereld van Radio Maria
20:15	De kleine akker	20:15	De Rots in de branding	20:15	Klassiekuur

heiligdom van O.-L.-V. van OOSTAKKER

3de zondag van de advent

VRIJDAG 11/12		ZATERDAG 12/12		ZONDAG 13/12	
7:30		7:30		7:30	Boecat
9:50		10:00		8:50	De rots in de branding
10:30		11:00		10:00	Eucharistieviering
13:00 13:30		13:00		13:00	Boecat
15:15		15:15		15:15	Kathovisie
16:00		16:45		16:45	Muziek
17:30		17:30		17:30	Pelgrim in eigen land
19:30		19:30		19:30	De wereld van Radio Maria
20:15		20:15		20:15	Klassiekuur

Aangepaste programmatie.

Zie affiche achteraan.

4de zondagvan de advent

O Sleutel van David

VRIJDAG 18/12		ZATERDAG 19/12		ZONDAG 20/12	
7:30	Pelgrim in eigen land	7:30	Boecat	7:30	Boecat
9:50	Catechismus	10:00	De kleine akker	8:50	De rots in de branding
10:30	Quo Vadis	11:00	De week van Radio Maria	10:00	Eucharistieviering
13:00 13:30	Kruisweg Talitakoum	13:00	Boecat	13:00	Boecat
15:15	Radio Vaticaan	15:15	Kunstzoekers	15:15	Quo vadis
16:00	Kerk in Nood News	16:45	Muziek	16:45	Muziek
17:30	De week van Radio Maria	17:30	Talitakoum	17:30	Pelgrim in eigen land
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Vivendo	19:30	De wereld van Radio Maria
20:15	De kleine akker	20:15	De Rots in de branding	20:15	Klassiekuur

Catechismus

December

van 1 tot 11 december
In de voetsporen van de heilige Paulus
door E.H. Karlo Tyberghien

van 14 - 24 december
In de voetsporen van de H. Johannes de Doper
door diaken Jan Abts en Anne Mariën

van 28 december tot 5 januari
In de voetsporen van de Heilige Familie
door diaken Jan Abts en Anne Mariën

van 7 januari tot 9 februari
Titels van Onze-Lieve-Vrouw
door E.H. Karlo Tyberghien

Op maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag om 9u50

PROGRAMMAOVERZICHT

21 - 27 december 2026

MAANDAG 21/12		DINSDAG 22/12		WOENSDAG 23/12		DONDERDAG 24/12	
7:30	A Christmas Carol	7:30	A Christmas Carol	7:30	A Christmas Carol	7:30	A Christmas Carol
9:50	Catechismus	9:50	Catechismus	10:00	Radio Vaticaan Live	9:50	Catechismus
10:30	De Kerk spreekt	10:30	Mystieke lectuur	11:15	Verhalen van Sint-Jozef	10:30	De Rots in de branding
13:00 13:45	Rozenkrans vanuit Kibeho Nonkel Pater achterna	13:00	Logos	13:00	Onderweg	13:00	Klassiekuur
15:15	Vivendo	15:15	Radio Vaticaan	15:15	Logos	15:15	De wereld van Radio Maria
16:00	A Christmas Carol	16:00	A Christmas Carol	16:00	A Christmas Carol	16:00	A Christmas Carol
17:30	Radio Vaticaan	17:30	De wereld van Radio Maria	17:30	Kerk in Nood News	17:30	Radio Vaticaan
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Nonkel Pater achterna	19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Muziek
20:15	Pelgrim in eigen land	20:00	Quo Vadis	20:15	Mystieke lectuur	20:00 22:00	Kerstavond LIVE Nachtmis van Kerstmis

28 december 2026 - 03 januari 2027

MAANDAG 28/12		DINSDAG 29/12		WOENSDAG 30/12		DONDERDAG 31/12	
7:30	Jaaroverzicht	7:30	Jaaroverzicht	7:30	Jaaroverzicht	7:30	Jaaroverzicht
9:50	Catechismus	9:50	Catechismus	10:00	Radio Vaticaan Live	9:50	Catechismus
10:30	De Kerk spreekt	10:30	Kunstzoekers	11:15	Verhalen van Sint-Jozef	10:30	De Rots in de branding
13:00 13:45	Rozenkrans vanuit Kibeho Nonkel Pater achterna	13:00	Rijkdom van het geloof	13:00	Onderweg	13:00	Klassiekuur
15:15	Vivendo	15:15	Radio Vaticaan	15:15	Talitakoem	15:15	Kerstmuziek
16:00	Jaaroverzicht	16:00	Jaaroverzicht	16:00	Jaaroverzicht	16:00	Jaaroverzicht
17:30	Radio Vaticaan	17:30	Kerstmuziek	17:30	Kerk in Nood News	17:30	Radio Vaticaan
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Nonkel Pater achterna	19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Muziek
20:15	Kerstmuziek	20:00	Kathovisie	20:15	Rijkdom van het geloof	20:00 23:50	Kunstzoekers Aftellen naar Nieuwjaar

VASTE PROGRAMMATIE OP RADIO MARIA

Getijdengebed
Lezingendienst om 6u30
Lauden om 8u30
Middaggebed om 12u05
Vespers om 17u00
Completen om 21u30

Eucharistie
Op zondagen en feestdagen om 10u00
Alle andere dagen om 9u00

Angelus
Iedere dag om 7u00, 12u00, 19u00 en 0u00

Rozenkransgebed
Iedere dag om 7u05, 12u15, 18u30 en om 23u30

Kroontje van de Goddelijke Barmhartigheid
Iedere dag om 15u

ONDERRICHT H. SCHRIFT

Bijbellezing
's nachts tussen 0u05 en 3u00

Het Woord spreekt
Op maandag en donderdag om 11u30 en om 19u05

Bijbel in een jaar elke dag om 14u15

Catechismus
Op maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag om 9u50 met herhaling een week later om 22u30

Heiligen getuigen
elke dag om 21u45

VRIJDAG 25/12		ZATERDAG 26/12		ZONDAG 27/12	
7:30	Jaaroverzicht	7:30	Jaaroverzicht	7:30	Jaaroverzicht
8:50	Kerstwensen	10:00	Onderweg	8:50	De rots in de branding
10:00 12:00	Hoogmis van Kerstmis Urbi et Orbi	11:00	Kerstmuziek	10:00	Eucharistieviering
13:00 13:30	Kruisweg Kerstmuziek	13:00	Klassiekuur	13:00	Kathovisie
15:15	Radio Vaticaan	15:15	Kathovisie	15:15	Quo Vadis
16:00	Jaaroverzicht	16:45	Muziek	16:45	Muziek
17:30	Kerstmuziek	17:30	Jaaroverzicht	17:30	Jaaroverzicht
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Vivendo	19:30	Vivendo
20:15	Klassiekuur	20:15	De Rots in de branding	20:15	Klassiekuur

VRIJDAG 01/01		ZATERDAG 02/01		ZONDAG 03/01	
7:30	Pelgrim in eigen land	7:30	Jaaroverzicht	7:30	Jaaroverzicht
8:50	Kerstwensen	10:00	Onderweg	8:50	De rots in de branding
10:00 12:00	Hoogmis 'Moeder Gods' Angelus met paus Leo XIV	11:00	Kerstmuziek	10:00	Eucharistieviering
13:00 13:30	Kruisweg Kerstmuziek	13:00	Jaaroverzicht	13:00	Jaaroverzicht
15:15	Radio Vaticaan	15:15	De leeswijzer	15:15	Menslievend
16:00	Jaaroverzicht	16:45	Muziek	16:45	Muziek
17:30	Kerstmuziek	17:30	Talitakoem	17:30	Muziek
19:30	Gebed Sant'Egidio	19:30	Vivendo	19:30	Kerstmuziek
20:15	Klassiekuur	20:15	De Rots in de branding	20:15	Klassiekuur

Beleef Kerstavond 24 december en de overgang naar het nieuwe jaar met Radio Maria!

24 december vanaf 20 uur: Trekking van de heilige van het jaar tijdens Kerstavond LIVE. De nachtmis van Kerstavond vieren we om 22 uur.

31 december 23u50: Samen de Heer danken voor het afgelopen jaar, aftellen en het nieuwe jaar toevertrouwen aan Hem!

LUISTERAARS AAN HET WOORD

Dankbetuiging voor aflevering Christina de Wonderbare

Beste,

Ik wou even de tijd nemen om jullie vanuit het diepst van mijn hart te bedanken voor deze aflevering.

Ik heb al enige tijd een bijzondere devotie voor deze bijzondere heilige. Haar verhaal spreekt mij zo innig aan. Mede ook omdat ik mijzelf zo sterk in haar herken. In het bijzonder omdat ik verschillende psychische aandoeningen heb.

Haar voorbeeld en leven zijn een bron van genade en kracht om steeds de Goede God te zoeken en te vinden in alles wat ik op mijn pad vindt. Het doet mij soms pijn om op te merken dat zij een relatief "vergeten" heilige is.

Daarom was ik zo gelukkig om te zien dat jullie haar in de schrijnwerper hebben gezet! Daar zal ze zeker heel gelukkig om zijn! Ik hoop dat zo vele lotgenoten haar moge leren kennen en haar intercessie zoeken. Want zij heeft mijn bede vrijgevig aanhoort.

Moge Onze Lieve Heer jullie rijkelijk belonen!

Jullie broeder in Christus,

Louis

Getuigenis over de commentaar van Padre Livio over de boodschap van Medjugorje in het programma 'De wereld van Radio Maria

Dank jullie wel om deze boodschap moedig te hebben willen delen.
Jullie zijn werkelijk de helpende handen van Maria.
In gebed verbonden.
Gods zegen voor al deze mensen.

Leen

Mariathon en Viering van de 15de verjaardag van RADIO MARIA

in het bedevaartsoord van Onze-Lieve-Vrouw van Oostakker

Bezoek de promotiestand van Radio Maria

DONDERDAG
10 december

9u00	Eucharistieviering in de basiliek
12u15	Rozenkrans aan de grot
15u00	Kroontje van de Goddelijke Barmhartigheid aan de grot
18u30	Rozenkrans in de basiliek
20u15	Aanbidding van het H. Sacrament in de basiliek

VRIJDAG
11 december

9u00	Eucharistieviering in de basiliek
12u15	Rozenkrans aan de grot
13u00	Kruisweg aan de grot
15u00	Kroontje van de Goddelijke Barmhartigheid aan de grot
18u30	Rozenkrans in de basiliek
20u15	Lofprijzingsavond met 'Cross that bridge' in de basiliek

ZATERDAG
12 december

9u00	Eucharistieviering in de basiliek
12u15	Rozenkrans aan de grot
15u00	Kroontje van de Goddelijke Barmhartigheid aan de grot

18u00 **EUCHARISTIEVIERING IN DE BASILIEK UIT DANK VOOR DE 15DE VERJAARDAG VAN RADIO MARIA**

Nadien bent u van harte welkom op onze receptie

BEDEVAARTSOORD OOSTAKKER - LOURDES

RADIO MARIA

ADVENT 2026

Het hart
dat aards en donker is,
aanschouwt het licht
waarop het wacht.
Een nieuwe ster
staat in de nacht en
overwint de duisternis.

RADIO MARIA

Deze adventskalender die u door Radio Maria wordt aangeboden wil een hulpmiddel zijn om u tijdens deze adventsperiode voor te bereiden op het hoogfeest van de geboorte van de Heer.

De teksten met de levensbeschrijving van de heilige Marie de l'Incarnation en de citaten uit haar autobiografie werden voorbereid door Diane Kets. De afleveringen van het programma 'Rijkdom van het geloof', die door haar op Radio Maria worden gebracht, zijn sinds september van dit jaar toegewijd aan het geestelijke geschrift van de heilige Marie de l'Incarnation, Maria van de Menswording. In de uitzendingen wordt dit geschrift voor de luisteraar voorgelezen en toegelicht.

De teksten uit de H. Schrift zijn genomen uit de liturgie van de Advent.

Beste lezer of lezeres,

Dit adventsboekje wil u vertrouwd maken met de inwendige en uitwendige wereld van Marie Guyart, die de kloosternaam Marie de l'Incarnation (Maria van de Menswording) zou aannemen. Wie is deze vrouw van wie de Kerk in 2022, de 350e verjaardag van haar overlijden (1672) herdacht?

Getuigenissen over Marie de l'Incarnation

De 17e eeuwse Franse bisschop en schrijver Bossuet aarzelde niet Marie de l'Incarnation "de Theresia van het Nieuwe Frankrijk" te noemen. Hij bedoelde hiermee uiteraard de Spaanse heilige Theresia van Avila uit de 16e eeuw, kerklerares en hervormster van de Karmel. En het Nieuwe Frankrijk komt grotendeels overeen met de huidige provincie Québec in Canada.
De twee volgende uitspraken die Marie typeren, zijn van de hand van journalist Louis-Guy Lemieux, die op 16 maart 1997 in Le Soleil, het dagblad van Québec schreef: "Zonder haar klooster te verlaten, was zij de bindende kracht van het Nieuwe Frankrijk." Om vervolgens zijn mening met een humoristische noot samen te vatten: "De grote man van het Nieuwe Frankrijk is een vrouw!"

In 2014 verklaarde Paus Franciscus Maria de l'Incarnation heilig. Hij erkende in haar een eersterangs figuur van de evangelisatie op Amerikaanse bodem. De ervaringen van haar volhardende gebed, haar bekwaamheid om het hoofd te bieden aan uitdagingen die haar leven als echtgenote, moeder, weduwe en zakenvrouw bepaalden, en ten slotte de verbazingwekkende keuze om zich als ursuline helemaal aan God te wijden, hebben haar voorbereid om Gods roeping te beantwoorden door Hem in Canada dienstbaar te zijn en daar te missioneren voor de verlossing van de

wereld. Hiermee schildert wijlen Paus Franciscus met enkele penseeltrekken dit treffende beeld van Marie.

Mr. Luc Fortin, minister van Cultuur en Communicatie van Québec, noemde Marie Guyart op 5 juni 2017 een "historische figuur". Hij legde dit officiële gebaar als volgt uit: "Deze benaming is een blijk van herdenking, maar ook van respect en dankbaarheid aan Marie Guyart, die in Noord-Amerika de eerste meisjesschool oprichtte. Het zal de toekomstige generaties herinneren aan de grote, zowel humanitaire als pedagogische rol, die deze moedige en gelovige vrouw in de eerste tijd van het Nieuwe Frankrijk heeft gespeeld."

Kardinaal Lacroix, Aartsbisschop van Québec en Primaat van Canada, schrijft in zijn inleiding op de Mystieke Autobiografie van Marie (Artège, 2022): "Marie de l'Incarnation is één van de dominante figuren om een Europese stichting te doen op een onbekend werelddeel dat het Nieuwe Frankrijk zal heten. Bijna vier eeuwen na haar aankomst in Québec op 1 augustus 1639, staat zij bovenaan de lijst van degenen die moedig aan de opbouw van onze Kerk in Canada hebben gewerkt, een Kerk waarvan zij een vurige pionierster was. Daarnaast neemt zij in de herinnering en de geschiedenis van onze stad en ons land een ereplaats in."

Dit boekje kan u de schoonheid van Marie's mystieke leven laten proeven en misschien zelfs aangrijpen. Haar band met de Goddelijke Bruidegom is wel heel vertrouwelijk en buiten het gewone. Bovendien, is het evenwicht dat de heilige Marie de l'Incarnation kon bewaren tussen haar gemeenzaamheid met de Drie-eenheid en de uiterst moeilijke omstandigheden van het dagelijkse leven in een kolonie in ontwikkeling, bewonderenswaardig. Zij hield niet op eraan te herinneren dat de kwaliteit van de omgang met God werkt als gist om het menselijke leven optimaal te realiseren.

“Moeder van de Kerk in Canada”, zo noemde paus Johannes Paulus II haar, “Apostel van de Amerika’s”, volgens paus Franciscus: zo ziet Marie Guyart (1599-1672) zich met buitengewone titels begunstigd. Wie is dus deze vrouw uit het Frankrijk van de 17e eeuw, ursuline, missionaris en stichteres in het Nieuwe Frankrijk, een vrouw met een rijke persoonlijkheid die in haar mensheid blijkbaar tot volle ontplooiing kwam, maar ook één van de grootste christelijke mystieken werd?

De levensloop van Marie Guyart die hierna in grote trekken wordt geschetst, kan een hulp zijn om beter door te dringen tot het geheim van een Godservaring die volgens theologen moeilijk te klasseren blijft.
Marie, die zelf erkent dat zij zich gemakkelijk uitdrukt over de mysteries van ons heilige geloof, bezit de drie gunsten waarover de heilige Theresia van Avila spreekt, en wel in opmerkelijke mate: goddelijke mededelingen ontvangen, ze ten volle begrijpen, en ze met gemak verwoorden en interpreteren.

Hoe uitzonderlijk het leven van mystieken ook is en al kan hun Godservaring door het directe en passieve karakter ervan niet meegedeeld worden, toch zijn hun geschriften niet minder een getuigenis in de sterkste zin van het woord. Zeker, zij zijn de uitdrukking van een uitzonderlijke manier van christen zijn maar zeggen door hun individueel karakter ook iets over de normaliteit van ieder christenleven. Zo is het ook met de weg die Marie de l’Incarnation gaat en al valt die zo buiten het gewone, toch is hij zinnebeeldig voor het gewone christenleven.

Op deze berg verscheurt Hij de sluier die over alle volken ligt, de floers die alle naties bedekt. Jahwe de Heer vernietigt de dood voor altijd.

Jesaja 25, 6-8

1. Het leven van Marie Guyart in Tours, Frankrijk, vóór zij ursuline werd

Marie wordt op 28 oktober 1599 in Tours geboren waar haar vader, Florent Guyart meester-bakker is. Het gezin behoort tot de lagere handeldrijvende middenklasse en woont op enkele stappen van de hoge oevers van de Loire.

De stad Tours blijft op de overgang van de 16e naar de 17e eeuw en met nog geen twintigduizend inwoners, één van de belangrijkste steden van het koninkrijk en wordt te land en te water een belangrijk kruispunt van wegen. Toch komt de stad gehavend uit de godsdienstoorlogen en zijn haar financies doodgebloed. Haar belangrijkste nijverheid is de zijde-industrie, die echter lijdt onder de moeilijke economische conjunctuur, wat voor de inwoners van Tours niet zonder gevolgen blijft. Als stad zonder parlement noch universiteit, dankt Tours haar belang vooral aan haar statuut van provinciehoofdstad en aan haar titel van aartsbisschoppelijke stad. De stad van de heilige Martinus, apostel van Gallië, staat namelijk aan het hoofd van een uitgestrekte kerkelijke provincie die alle bisdommen van West-Frankrijk verenigt. En al moet de katholieke meerderheid leren samenleven met de protestantse minderheid – wat niet zonder slag of stoot gaat – toch is de stad niet minder een vuurhaard van de katholieke hervorming.

vervolg op 30 november

Droom op haar zevende

Ik was pas zeven jaar ongeveer, toen ik mij op een nacht tijdens mijn slaap, argeloos met een kameraadje op de speelplaats van een plattelandsschool zag. Ik keek naar de hemel. Hij was open en Onze Heer Jezus Christus kwam in menselijke gedaante naar buiten en kwam door de lucht naar mij. Toen ik Hem zag, riep ik tegen mijn kameraadje: "Oh! Kijk, Onze-Lieve-Heer! Hij komt naar mij!" Ik had de indruk dat dit meisje een onvolmaaktheid had begaan omdat Hij mij koos en niet haar, al was het een goed meisje. Maar het ging om een geheim en dat kende ik nog niet.
Deze boven alles aanbiddelijke Majesteit kwam dichter bij en mijn hart voelde zich helemaal door zijn liefde ontvlamd.
Ik wou mijn armen uitstrekken om Hem te omhelzen. Maar Hij, de schoonste onder de mensenkinderen, met een zacht en onbeschrijflijk aantrekkelijk gelaat, omhelsde en kuste mij liefdevol en zei: "Wil je van Mij zijn?" Ik antwoordde Hem: "Ja." Toen Hij mijn instemming hoorde, zagen we Hem terug naar de hemel opstijgen.

Wij zijn het leem, Gij de boetseerder: Wij zijn slechts het werk van uw handen. Blijf niet eindeloos op ons vertoornd, Heer en wil onze ongerechtigheid niet voor altijd indachtig zijn: Zie op ons neer: wij zijn uw volk!

Jesaja 64, 7

Herdenkingstuin
gewijd aan Marie de l'Incarnation

De Heer zag bij het meer van Galilea twee broers, Petrus en Andreas, en Hij riep hen: 'Komt, volgt Mij; Ik zal u vissers van mensen maken'.

Mattëus 4, 18-19

Bij de oude orden – minderbroeders, jakobijnen, grote augustijnen en karmelieten – die er al gevestigd zijn, voegen zich de belangrijkste vertegenwoordigers van de religieuze wereld uit de moderne tijd: kapucijnen, oratorianen, feuillanten (hervormde cisterciënzers) en jezuïeten, maar ook karmelietessen, visitandinen en ursulinen. Dat zijn de grootste bijzonderheden van de stad Tours waar Marie Guyart veertig jaar zou wonen, meer dan de helft van haar leven, en waar haar bezigheden nauw mee verbonden zijn.

Als vierde van de acht kinderen die in het gezin Guyart worden geboren, groeit Marie op in de schoot van een hecht en diepgelovig christelijk huisgezin. Het ontbreekt haar niet aan voorbeelden. Vooreerst dat van haar moeder, Jeanne Michelet. Wanneer Jeanne denkt alleen te zijn, spreekt zij vertrouwelijk met God over al haar huiselijke problemen. Marie is er getuige van en blijft er diep door getekend. Armen vinden in het gezin altijd een plaats aan tafel en vertrekken nooit met lege handen. Bij gelegenheid doet het kleine meisje zich, zonder het medeweten van haar ouders, te kort om de armen te hulp te komen.

Het onderricht dat het kind in het gezin en op de lagere school krijgt, is ontoereikend. Maar Marie zal dat later met lectuur aanvullen.

vervolg op 1 december

Visioen van het Bloed en haar zondigheid

Op een morgen was ik op weg naar mijn bezigheden, (…) ik werd plots innerlijk en uiterlijk tegengehouden en (…) tegelijk gingen de ogen van mijn geest open en alle fouten, zonden en onvolmaaktheden die ik had begaan sinds ik op de wereld was, werden mij algemeen en afzonderlijk getoond, met een onderscheiding en helderheid die zekerder zijn dan iedere zekerheid die een mens door eigen inspanning kan verkrijgen. Op datzelfde ogenblik zag ik mij helemaal in bloed gedompeld en mijn geest was overtuigd dat dit het Bloed was van de Zoon van God en dat ik verantwoordelijk was voor het vergieten ervan door al de zonden die mij werden getoond. Ook zag ik dat dit kostbare Bloed voor mijn heil was vergoten.
Een God zien die oneindig goed en zuiver is en door een aardworm wordt beledigd. … Een Mens geworden God zien sterven om de zonde uit te boeten en zijn kostbare Bloed te vergieten ten einde zijn Vader te bedaren en Hem zo met de zondaars te verzoenen. (…) En ook nog zien dat men persoonlijk schuldig is en dat de Zoon van God zelfs voor één zondaar zou doen wat Hij voor ons allen heeft gedaan. (…) Tegelijk werd mijn hart aan zichzelf ontrukt en werd het veranderd in liefde voor Degene die haar deze ongehoorde barmhartigheid betoonde.

Kapel Saint-Michel te Tours met het museum over Marie de l'Incarnation

Ik prijs U Vader, Heer van hemel en aarde, omdat Gij deze dingen verborgen gehouden hebt voor wijzen en verstandigen, maar ze hebt geopenbaard aan kinderen.

Lucas 10, 21

Zij luistert graag naar de vele en lange predicaties die kapucijnen, recolletten, miniemen en veel later de jezuïeten geven. Het Woord van God en het onderricht ervan krijgen in het leven van Marie een grote plaats: "Voor mij was er niets groters dan Gods woord te verkondigen", schrijft zij. Plechtige liturgieën, grote manifestaties van volksgeloof, processies met kruis en vaandels, het sluit helemaal aan bij haar gevoeligheid. Vooral zang oefent een sterke aantrekkingskracht op haar uit. Zij heeft er aanleg voor en het doet haar kunstenaarsziel trillen. Haar gebedsleven is spontaan en brengt haar naar de kerk waar zij urenlang in een donkere hoek, voor ieders blik verborgen en in alle eenvoud met God spreekt, naar het voorbeeld van haar moeder.

Van nu af treden de trekken van haar zeer rijke persoonlijkheid naar buiten en ze zullen haar altijd eigen blijven. Haar grote gevoeligheid reageert levendig op alles wat haar raakt. Dat sluit haar schuchterheid niet altijd uit, vooral wanneer Marie iets van haar innerlijke leven moet prijsgeven. Zij toont haar genegenheid en stelt mensen graag tevreden, zij doet hun graag plezier en maakt zich beminnelijk door haar vriendelijkheid en grote blijheid. Haar intelligentie die gepaard gaat met een uitzonderlijk geheugen, is levendig, kritisch, geneigd tot nauwkeurige analyse. Zij kan zich aan een groot aantal onderwerpen wijden, wat haar niet belet om naar de essentie te gaan.

vervolg op 2 december

Waarde van het verborgene, vernederde leven

Drie of vier jaar na elkaar, toen ik in het huis van mijn broer verbleef en de Geest de natuurlijke talenten verborg die God mij had gegeven, schouwde ik de vernederingen van Gods Zoon. Mijn leven was tot het verborgene leven van een arm schepsel herleid dat niets weet en tot niets anders in staat is dan dienares van de dienaars en dienaressen des huizes te zijn. Ik deed de laagste en meest vernederende dingen. Gods goedheid liet toe dat men mij zo behandelde en vreemd en bazig met mij omging. Ik hield zo van nederige en lage dingen dat ik ooit aan mijn geestelijke leider zei dat ik vreesde eraan gehecht te zijn. Hij glimlachte bij zichzelf terwijl hij naar mij luisterde, want hij wist goed hoe ver dit ging. Bij nader toezien vind ik [deze toestand] uiterst waardevol. Alleen de Geest van Jezus Christus kan het bewerken. De ziel (…) wil nog alleen van zijn goddelijke Geest leven en in zijn leven bestaan.

In die dagen zal een twijg ontspruiten aan de stronk van Isaï, een scheut aan zijn wortels zal vruchten dragen. De geest van de Heer zal op hem rusten, de geest van wijsheid en verstand, de geest van raad en heldenmoed, de geest van liefde en vreze des Heren en hij zal uitstralen deze vreze des Heren.

Jesaja 11, 2

Historische wijk in Tours waar Marie de l'Incarnation is opgegroeid.

Jezus riep zijn leerlingen bij zich en sprak: "Ik heb medelijden met al deze mensen, omdat ze al drie dagen lang bij Mij blijven zodat ze nu zonder voedsel zijn.

Mattëus 15, 32

Haar grote spraakvaardigheid, haar humor en gastvrijheid lokken instinctief sympathie uit. Door haar bekwaamheid om de meest verscheiden mensen en ondernemingen te leiden, zonder autoritair of dominant te zijn, lijkt zij voor het actieve leven geboren en is zij als zakenvrouw uitermate getalenteerd. Haar geest is helder, positief en evenwichtig; haar oordeel, zeker en beslist.

Wanneer op haar zevende de jaren van verstand ontluiken, maakt Marie een eerste mystieke genade mee, waarover zij heel wat jaren later vertelt dat Onze Heer Jezus Christus in menselijke gedaante naar haar toekwam, haar hart van liefde ontvlamde, haar omhelsde en vroeg: "Wil je van Mij zijn?" En zij antwoordde Hem: "Ja".

Marie zal het "ja" dat zij op haar zevende aan de schoonste onder de mensenkinderen gaf, het Mensgeworden Woord van wie zij ooit de bruid zou zijn, nooit vergeten. Op dit ogenblik is haar leven in niets veranderd. Maar te midden van het spel en de kinderlijke bezigheden, voelt zij zich door een "geheim" met God verbonden, dat zij nog niet kent.

vervolg op 3 december

Belang van geestelijke leiding

Het is waar dat het schepsel niets uit zichzelf kan. Maar als God haar tot dit soort van innerlijk leven roept, is gehele overgave van zichzelf aan de goddelijke Voorzienigheid, absoluut nodig. Dat veronderstelt een geestelijke leider, wiens bevelen men blind moet volgen, vooropgesteld dat hij een goed man is. Ze zijn gemakkelijk te herkennen, want Onze-Lieve-Heer voorziet ze zelf wanneer een ziel zich graag aan zijn leiding overgeeft. Mijn God, hoe zou ik indien ik kon, het belang hiervan luid willen verkondigen. Hij leidt de ziel naar de ware eenvoud die heiligen eigen is. Ik heb dit punt enkele keren bij novicen willen inprenten opdat zij eenvoudig en onschuldig zouden worden. Volgens mij kan niets hen beter helpen en op grote genaden en ten slotte op Gods wegen voorbereiden.

De Heer is mijn herder, niets kom ik tekort; Hij laat mij weiden op groene velden. Hij brengt mij aan water, waar ik kan rusten, Hij geeft mij weer frisse moed. Mijn schreden leidt Hij langs rechte paden omwille van zijn Naam. Al voert mijn weg door donkere kloven, ik vrees geen onheil waar Gij mij leidt. Uw stok en uw herderstaf geven mij moed en vertrouwen. Gij nodigt mij aan uw tafel tot ergernis van mijn bestrijders.

Psalm 23

Kerk die Marie de l'Incarnation bezocht in Tours

Vertrouw op de Heer voor immer en altijd, want de Heer is een rots die de eeuwen trotseert. Hij vernedert die in de hoogte wonen. Hooggelegen vestingen haalt Hij naar beneden.

Jesaja 25, 4-5

In 1617 wordt Marie met Claude Martin in de echt verbonden. Hij is meester-zijdewever en staat aan het hoofd van een werkplaats in de parochie Saint-Pierre. Toen zij ooit wenste in te treden bij de benedictinessen van de abdij in Beaumont-les-Tours, waarvan de abdis een verre verwante was, had Marie haar moeder open gesproken over haar verlangen naar het religieuze leven. Doch haar ouders oordeelden dat ze te levendig was om een goede slotzuster te zijn en besteedden er verder geen aandacht aan. Het meisje durfde er niets meer over zeggen en liet zich uithuwelijken.

Zo krijgt Marie op haar zeventiende, amper de adolescentie voorbij, de leiding over een grote huishouding, want het werkvolk met vrouw en kinderen, en de arbeidsters eten mee aan de tafel van hun meester. Van haar man leert zij handel drijven. In zijn werkplaats vervolmaakt zij zich in de kunst van het borduren en verwerft daarbij een handigheid die later, na haar intrede in het klooster, de bewondering van de ursulinen zal wekken. De verscheidenheid van haar artistieke talenten zoals borduren, schilderen, vergulden en misschien zelfs architectuur en beeldhouwen, tonen een ander aspect van haar rijke persoonlijkheid. Later zal zij in Québec de kloosterkapellen inrichten en altaarparamenten en liturgische gewaden vervaardigen, meer bepaald voor de jezuïeten missionarissen.

vervolg op 4 december

3 DECEMBER

Gedachtenis van de H. Franciscus Xaverius

Vernederingen, parels voor de zuiverheid van de ziel

Ik was drieëntwintig toen ik mij gelukkig prees om de grote weldaad die mij te beurt viel wanneer ik vernederingen onderging. Ik voelde in mijn hart een heel aparte liefde voor de mensen die ze mij bezorgden en ik onderwierp mij met oprechte genegenheid aan hen. Van zodra ik daarin enige onvolmaaktheid beging, werd ik daar inwendig op gewezen. Eens gebeurde dat onder het bidden. Ik werd een liefdevol verwijt gewaar. En dat was met deze innerlijke woorden: "Zou je blij zijn als iemand één van uw mooie parels of edelstenen in een modderpoel zou bevuilen?"

Ieder nu die deze woorden van Mij hoort en ernaar handelt, kan men vergelijken met een verstandig man die zijn huis op rotsgrond bouwde. De regen viel neer, de bergstromen kwamen omlaag, de storm stak op en zij stortten zich op dat huis, maar het viel niet in, want het stond gegrondvest op de rots. Maar ieder die deze woorden van Mij hoort doch er niet naar handelt, kan men vergelijken met een dwaas die zijn huis bouwde op het zand.

Mattëus 7, 24-26

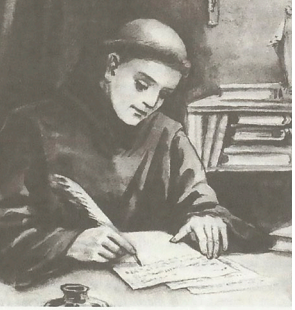

Dom Claude Martin,
zoon van Marie de l'Incarnation

Op die dag zullen de doven verstaan wat er voorgelezen wordt, na duisternis en nacht de ogen der blinden weer zien. De verdrukten zullen zich in de Heer verheugen, de armsten der mensen zich verblijden in Israëls Heilige.

Jesaja 29, 18-19

Op 2 april 1619, geeft Marie het leven aan **een jongen** die naar zijn vader, **Claude**, genoemd wordt. Haar man sterft zes maanden later en laat op de vooravond van haar twintigste verjaardag een weduwe na, met een kind om op te voeden en de leiding van een nijverheid op de rand van het bankroet, want de onderneming van haar echtgenoot verkeert in moeilijkheden. Zij neemt de zaak moedig in handen en verbaast haar omgeving met de afhandeling van de lopende rechtszaken, de aflossing van de schulden en de liquidatie van de werkplaats.

Ondanks de raad van haar omgeving en de druk van haar familie, ziet de **jonge weduwe** definitief van het huwelijk af. Zij doet een privégelofte van kuisheid en woont een jaar in bij haar vader. Haar zus Claude haalt haar daar weg met de vraag haar in het huishouden te helpen. Haar schoonbroer, Paul Buisson, leidt namelijk een transportbedrijf te land en te water, dat in volle expansie is en veel bedienden in dienst heeft voor wie ook moet gezorgd worden.

De eerste drie of vier jaar werkt zij als gewoon dienstmeisje, dat wil zeggen koken, poetsen en zieken verzorgen. Daarna, in 1624, vraagt haar zus die na veertien jaar huwelijk eindelijk een kind verwacht, dat zij haar man zou bijstaan in de leiding van de onderneming.

vervolg op 5 december

Liefde voor de vijand

Zoals ik zei, had ik een grote liefde voor degenen die een kruis voor mij waren. Ik beschouwde hen als door God uitverkoren personen die mij grote weldaden bewezen en die ik door mijn zonden vreesde te verliezen. Ik beschouwde mij trouwens als niets, goed voor alle minachting. Had ik andere gevoelens, dan schaamde ik mij diep (…). Het verbaasde mij dat Onze-Lieve-Heer (…) met zijn liefde zo voorkomend was dat Hij mij de stoutmoedigheid gaf zijn bruid te willen zijn, mij helemaal aan zijn goddelijke omhelzingen over te geven en met grotere vertrouwelijkheid tot Hem te spreken. Ik verzuchtte: "Mijn Liefde, wanneer zal dit huwelijk zich voltrekken?" Mijn geest was verrukt en mijn hart bekoord omdat Hij dit verzoek wou inwilligen.

In die tijd waren er twee blinden die Jezus volgden en luid riepen: "Heb medelijden met ons, Zoon van David." Toen Hij thuis gekomen was, kwamen de blinden naar Hem toe. Jezus sprak tot hen: "Gelooft gij dat Ik de macht bezit om dit te doen?" Zij antwoordden: "Zeker Heer." Daarop raakte Hij hun ogen aan en zeide: "U geschiede naar uw geloof." En hun ogen gingen open.

Mattëus 9, 27-30

Oever van de Loire te Tours waarlangs Marie de l'Incarnation voorbijkwam in de periode dat ze werkte voor het transportbedrijf van haar schoonbroer.

Uw leraar zal zich niet langer verbergen, uw ogen zullen de Leidsman zien. En uw oren zullen een stem achter u horen die zegt: 'Dit is de weg, volg hem, waarheen hij u ook leidt.'

Jesaja 30, 20-21

Marie vertelt hierover: "Ik bracht bijna hele dagen door in een paardenstal die dienst deed als magazijn. Soms was het middernacht, dat ik aan de haven goederen liet laden of lossen. Mijn gezelschap bestond meestal uit dagloners, voermannen en zelfs vijftig of zestig paarden waarvoor ik zorgde. En daarbij had ik de zorg voor heel de zaak van mijn schoonbroer en zus wanneer zij op de buiten waren, en dat was regelmatig het geval."

Haar omgeving vermoedt niet dat de jonge vrouw, te midden van dergelijke bezigheden en talloze beslommeringen, een buitengewoon geestelijk leven leidt.

In de morgen van 24 maart 1620, ziet Marie zich op weg naar haar werk in een oogwenk ondergedompeld in het Verlossende Bloed. Zij ervaart tegelijk de realiteit van haar zonde en de oneindige tederheid van de God-Mens die haar vergeeft en heelt door de uitstorting van Zijn Bloed. Het visioen van het Bloed, dat Marie als de oorzaak van haar "bekering" zal beschouwen, is de eerste uitzonderlijke genade waarmee zij wordt begunstigd en die haar het mystieke leven laat binnengaan. Na de droom in haar zevende levensjaar, is dit de tweede genade die haar leven met God verenigt.

vervolg op 6 december

5 DECEMBER

Zaterdag in de eerste week van de Advent

Liever sterven om bij de Beminde te zijn

Het schepsel geeft niet om zijn leven als het de Welbeminde maar kan bezitten, doch op voorwaarde dat het Hem bezit op de manier waarop Hij het wil. Met minder kan het zich niet tevreden stellen: "Nee, zegt het schepsel, mijn kuise Liefde, ik wil U niet ten dele maar helemaal! Als mijn leven U verhindert te komen, neem het dan weg, want als mijn leven mij verhindert U te bezitten, heb ik er geen voordeel bij. U bent in de liefde zo goed en machtig en toch schept U behagen in mijn kwelling! U kunt mij door de dood bevrijden. Waarom doet U het dan niet?"

In die tijd ging Jezus rond door alle steden en dorpen, waar Hij onderricht gaf in hun synagogen en de Blijde Boodschap verkondigde van het Koninkrijk en alle ziekten en kwalen genas. Bij het zien van die menigte mensen werd Hij door medelijden bewogen, omdat ze afgetobd neerlagen als schapen zonder herder. Toen sprak Hij tot zijn leerlingen: "De oogst is wel groot maar arbeiders zijn er weinig. Vraagt daarom de Heer van de oogst arbeiders te sturen om te oogsten."

Mattëus 9, 35-38

Glasraam in de kathedraal
Saint-Maclou in Pontoise, bij Parijs

Zo trad Johannes op in de woestijn en doopte; hij preekte een doopsel van bekering tot vergiffenis van de zonden.

Marcus 1, 4

In het begin van het jaar 1625, ziet zij in een droom dat het Hart van Jezus haar hart in zich opsluit. Op 19 mei, pinkstermaandag van hetzelfde jaar, heeft een eerste zielsvervoering in de Heilige Drie-eenheid plaats. Dat doet Marie intens verlangen naar de vereniging met het Woord. Het is de tijd van de verloving.

Een tweede extase in de Drie-eenheid, rond Pinksteren, in mei of juni 1627, voltrekt zich het geestelijke huwelijk. Marie ervaart dan dat het Woord van God "haar ziel overmeestert en met onverklaarbare liefde omhelst, zich met haar verenigt en tot Zijn bruid neemt". En zij preciseert: "Ik was mezelf niet meer, maar verwijlde door intieme liefde en vereniging in Hem, want ik bezat mezelf niet meer, ik zag mijzelf niet meer, maar was Hem geworden door participatie". In die liefdevolle omgang ervaart Marie ook de werking van de Heilige Geest, die de Geest is van de Bruidegom, de genadevolle drijfkracht die haar zo met het Woord laat omgaan, en die ook van haar bezit heeft genomen.

Op 17 maart 1631, enkele dagen vóór haar inkleding bij de ursulinen in Tours, krijgt Marie een derde verrukking in de Drie-eenheid. De drie goddelijke Personen nemen haar in bezit, doch zij bezit ook Hen.

vervolg op 7 december

De Communie vervult haar smachten naar de Beminde

De grootste verlichting vindt zij in de dagelijkse communie. Dan is zij zeker dat zij zijn leven bezit. Dat weet zij niet alleen door het levende geloof. Maar door de band en de liefdeseenheid waarvan Hij haar op een onverklaarbare manier laat genieten, laat Hij haar voelen dat Hij het is. Wanneer iedereen haar zou zeggen dat degene die in de Hostie is, niet het aanbiddelijke Mens geworden Woord is, zou zij willen sterven om te verzekeren dat Hij het wel is.

Beklim de hoogste berg, gij Sion, vreugdebode, Verhef krachtig uw stem, Jeruzalem, vreugdegezant: Verkondig het luide, ken geen vrees, Roep tot de steden van Juda: "Uw God is op komst! Zie, God de Heer komt met kracht, Zijn arm voert de heerschappij; Zijn loon komt met Hem mee, Zijn beloning gaat voor Hem uit. Als een herder zal Hij zijn schapen weiden, In zijn armen ze samenbrengen, de lammeren dragen tegen zijn boezem, de schapen met zachte hand geleiden."

Jesaja 40, 9-11

Jubelend komen zij naar Sion, hun hoofden omgeven met eeuwige vreugde. Zij zullen vreugde verkrijgen en blijdschap, en pijn en gejammer nemen de vlucht.

Jesaja, 35, 10

Marie beleeft een reële, persoonlijke en onderscheiden vereniging met elk van de drie goddelijke Personen. Het geestelijke huwelijk waardoor het Woord zich met een ziel als met Zijn bruid verenigt en haar door participatie in zich transformeert, brengt Marie definitief in de intimiteit van de goddelijke Personen. Marie beschouwt zich in waarheid als nietigheid en niets. Niettegenstaande bezit zij God en is zij het voorwerp van Gods werking. Nu kan zij deelgenoot zijn van de Drie-eenheid in de zending van het Mens geworden Woord en zich inzetten voor de belangen van haar Bruidegom. Marie is klaar voor haar apostolische roeping. De ervaring van het mystieke huwelijk ontvouwt zich bij Marie Guyart noodzakelijk naast een apostolisch leven omwille van de coherentie en trouw aan de fundamentele ervaring van haar vereniging met God.

De mystieke weg van Marie Guyart eindigt niet bij het geestelijke huwelijk. Marie zal in de eerste jaren van haar religieuze leven en op het ogenblik waarop haar eigenlijke missionaire leven begint, nog lange perioden van zuivering en pijnlijke nachten doormaken. Het is helemaal niet verwonderlijk dat Marie met haar inzet voor de belangen van de Bruidegom ook het kruis heeft omhelsd. Maar door het geestelijke huwelijk is zij binnengetreden in wat zij haar fundamentele staat noemt, de fundamentele toestand van een bruid van het Mens geworden Woord. Die zal voortaan bij alles de overhand hebben.

vervolg op 8 december

7 DECEMBER
Gedachtenis van de heilige Ambrosius

Bekoringen

Onze-Lieve-Heer liet toe dat ik verschillende bekoringen doormaakte – eigenlijk apenkuren van de duivel. Voor wat mijn lichaam betreft, hield hij mij voor dat ik wel dwaas was het zo te doen lijden [kastijdingen] en dat vele christenen Gods geboden onderhouden en gered worden zonder al dat lijden. En ook: waar is onderwerping aan een geestelijke leider goed voor? Het is niet zo erg en er steekt helemaal geen kwaad in zijn eigen wil te volgen. (…) Daarna was het mijn zoon die mijn verbeelding in beslag nam (…): God zou mij rekenschap vragen omdat mijn zoon en ik leven alsof wij in de toekomst niets nodig hebben. Mijn gevoel had het daar heel moeilijk mee, want de liefde voor mijn zoon was heel groot. Ik dacht namelijk het beste met hem en mij voor te hebben door ons de armoede omwille van God te wensen en daar had ik de nodige beschikkingen voor getroffen. Ik raadpleegde daarom mijn geestelijke leider hierover om te weten of ik mijn geweten werkelijk op het spel zette. Doch hij stelde mij gerust, maar de bekoring werd er niet kleiner door. En dan was er nog dit: dat ik zo dom was geweest om in dienst te treden alsof ik een dienstmeisje ben. Ten slotte werd ik van alle kanten bestookt. En God liet toe dat vele mensen mij in dezelfde zin aanspraken.

L'hôtel de la Petite Bourdaisière uit de XV^de^ eeuw, in 1620 ingericht als klooster. In 1630 treedt Marie de l'incarnation hier toe tot de congregatie.

En Adam gaf zijn vrouw de naam Eva, want zij is de moeder geworden van alle levenden.

Genesis 3, 35

Het verlangen van Marie naar het religieuze leven, dat teruggaat tot de genade op haar zevende levensjaar en dat zich vanaf haar weduwschap en het visioen van het Bloed in 1620 opnieuw laat gelden, dient zich nu sterker aan. Marie zal lang aarzelen. Moet zij naar de stem van het verstand luisteren die haar herinnert aan haar wezenlijke plichten ten overstaan van haar familie, de Buissons die voor hun bedrijf niet zonder haar kunnen, en vooral van haar zoon Claude die nog geen elf jaar is?

Haar geestelijke leider, de feuillant Dom Raymond de Saint-Bernard, maakt geen voorbehoud om van haar religieuze roeping werk te maken. Marie, die in 1620 al een eeuwige privégelofte van kuisheid had gedaan, legt in 1624, met toestemming van Dom Raymond, de gelofte van gehoorzaamheid af - het gaat bij haar om gehoorzaamheid aan haar zus en schoonbroer Buisson - evenals de gelofte van armoede. Marie weet al wat de beoefening van de religieuze geloften is. Zij moet alleen nog een religieuze familie kiezen. De zaken van Paul Buisson hadden haar in contact gebracht met de ursulinen die zich in 1622 in Tours hadden gevestigd. Zij voelt zich onmiddellijk tot het gemengde leven van de ursulinen aangetrokken dat zowel contemplatief als apostolisch is, "omdat zij opgericht waren om de zielen te helpen, iets waar ik sterk toe geneigd was", schrijft zij. Marie treedt op 25 januari 1631 in. Zij is eenendertig jaar.

vervolg op 9 december

8 DECEMBER
Hoogfeest van de Onbevlekte Ontvangenis

Visioen van de vereniging der harten

Op een keer ervoer ik dat mijn hart weggerukt en in een ander hart gevoegd werd. Al waren het nog twee harten, zij pasten zo goed in elkaar dat zij slechts één hart vormden. En een inwendige stem zei me: "Zo gebeurt de vereniging van de harten." Ik weet niet of ik waakte of sliep, maar toen ik terug tot mijzelf kwam, bevond ik mij vele dagen in een toestand van vereniging met Onze-Lieve-Heer. Het gebeurde in mijn hart. Zonder uitzonderlijke hulp zou ik menselijk gesproken, ieder ogenblik bezwijmen, want deze goddelijke genieting zalfde mijn ziel zodanig dat mijn lichaam het niet aankon. Hoewel de goddelijke Goedheid zich aanpaste aan de situatie waarin Hij mij had geplaatst, namelijk om met de naaste om te gaan in het huishouden en in bedrijf van mijn schoonbroer, gaf Hij mij toch buitengewone gunsten wanneer ik zijn hulp ten zeerste nodig had.

In die tijd werd de engel Gabriël door God gezonden naar een stad in Galilea met de naam Nazaret, tot een maagd die verloofd was met een man die de naam Jozef droeg, uit het huis van David; en de naam van de maagd was Maria. Hij trad bij haar binnen en zei: "Wees gegroet, begenadigde, de Heer is met u."

Lucas 1, 26-28

Interieur van de kapel Saint-Michel van het klooster van de ursulinnen te Tours

Met wie wilt gij Mij vergelijken,
met wie Mij gelijkstellen,"
vraagt de Alheilige.

Jesaja 40, 25

2. Marie de l'Incarnation, ursuline in Tours

Voor de kleine Claude is de scheiding een drama, en nog meer voor Marie. Claude komt met kameraadjes aan de kloosterdeur kloppen en smeekt luidkeels : "Geef mij mijn moeder terug!". Het schandaal van een moeder die haar kind achterlaat, doet de ronde in de stad. De ontreddering van Claude geeft tot op vandaag aanleiding tot de meest uiteenlopende commentaren. Nee, Marie is geen ontaarde moeder, zoals men heeft durven zeggen. Zij heeft trouwens alle beschikkingen getroffen voor de familiale toekomst en opvoeding van haar zoon.

Wanneer Marie de l'Incarnation acht jaar later naar de Nieuwe Wereld vertrekt, is dat voor moeder en zoon een nieuwe en dit keer definitieve scheiding. Vele jaren later, zal Marie aan Claude toevertrouwen: "Toen ik naar Canada inscheepte en zag hoe ik uit liefde voor Hem afstand deed van mijn leven, had ik een tweevoudige blik in mijn geest, de ene op u, de andere op mij. Wat u betreft, leek het of mijn gebeente ontwricht en uit mij weggenomen werd door het verdriet dat het natuurlijke gevoel bij dit afscheid onderging. Maar wat mij betreft, smolt mijn hart van vreugde door de trouw die ik aan God en Zijn Zoon wou betonen, door Hem leven voor leven te geven, liefde voor liefde, alles voor alles, aangezien deze goddelijke Majesteit mij er waardig voor maakte en mij er de gelegenheid toe gaf, aan mij die het uitschot van de wereld ben." Zeker is dat de wonde nooit zou dichten, noch voor de ene noch voor de andere.

vervolg op 10 december

De Kerk, toetssteen van de persoonlijke ervaring

Ik zag [de wereld] helemaal tegengesteld aan de Geest van Jezus Christus. Mijn geest die buiten de heilige en goddelijke uitspraken van de Zoon van God niets moois of beminnelijks vond, kon niet begrijpen waarom ze zo weinig werden nageleefd door wie goede christenen heten. Dat was een martelaarschap voor mij. Toen ik die gevoelens had, liet Onze-Lieve-Heer mij in zijn oneindige beminnelijkheid en op een heel geestelijke manier ontdekken wat Hij voor de mensen had gedaan en hoezeer zijn liefde voor hen Hem had verlaagd. Hij onthulde mij (…) het heilige mysterie van de Menswording op een manier die ik nooit had kunnen bedenken. Ik heb nadien iets gelezen dat daar verband mee houdt, maar de uitwerking van deze lectuur benaderde geenszins de uitwerking die een bezoek van God wel heeft en inprent. Toch is het een geruststelling te zien dat wat men ervaart, verband houdt met het geloof van de Kerk en ermee overeenstemt.

"Komt allen tot Mij die uitgeput zijt en onder lasten gebukt, en Ik zal u rust en verlichting schenken. Neemt mijn juk op uw schouders en leert van Mij: Ik ben zacht-moedig en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uw zielen, want mijn juk is zacht en mijn last is licht."

Mattëus 11, 28-30

Interieur van het museum
'Marie de l'Incarnation' in Tours

Ikzelf ben uw helper, zegt de
Heer, Ik ben uw verlosser,
de Heilige van Israël.

Jesaja 41, 14

Marie ontvangt op 25 maart van hetzelfde jaar 1631 het habijt. Twee jaar later, op 25 januari 1633, doet zij haar eeuwige gelofte. In 1634, wordt zij plaatsvervangende novicemeesteres. Het wordt haar taak, jonge religieuzen catechetisch te onderrichten in voorbereiding op hun toekomstige taak als onderwijzeres. In 1637, wordt Marie opvoedster van de internen.

Met Kerstmis 1633, komt haar apostolische roeping aan het licht. Een profetische droom toont haar een mysterieus en nevelig land, waarop de blik van de Maagd Maria en het Kind Jezus rusten. Een jaar later, in de eerste dagen van 1635, wordt haar de betekenis van deze droom bekend gemaakt. Marie schrijft: "Op een dag zat ik op mijn plaats in het koorgestoelte en was ik in gebed voor het Allerheiligste Sacrament, toen mijn geest in één ogenblik in God vervoerd werd en opnieuw dit grote land zag dat mij al eens getoond was (...). De aanbiddelijke Majesteit sprak dan deze woorden tot mij: "Ik liet je Canada zien; je moet erheen om er een huis te bouwen voor Jezus en Maria." Deze woorden gaven geest en leven aan mijn ziel." Marie denkt nog alleen aan de verwezenlijking van haar roeping.

Alles gaat in zijn werk door een samenloop van omstandigheden; zij heeft er helemaal geen deel aan. Een jonge, rijke weduwe uit Alençon, Marie-Madeleine de la Peltrie, wenst namelijk met de hulp van Jean de Bernières, in Québec een religieus huis te stichten dat zich zou ontfermen over bekeerde Indianenmeisjes. Nadat jezuïeten haar over Marie gesproken hebben, gaan beiden haar in Tours bezoeken en in drie dagen is alles beslist.

vervolg op 11 december

10 DECEMBER
Donderdag in de tweede week van de Advent

Eerste visioen van de H. Drie-eenheid

Op de morgen van een pinkstermaandag (…) sloten mijn ogen zich plots en werd mijn geest verheven en in de allerheiligste en hoogst verheven Drie-eenheid opgeslorpt, op een manier die ik niet onder woorden kan brengen. Plots werden ook alle vermogens van mijn ziel stilgelegd en aan de inprenting van dit heilige mysterie onderworpen, dat vorm noch gestalte had, doch duidelijker en begrijpelijker was dan ieder inzicht. Daardoor begreep ik dat mijn ziel zich in de waarheid bevond en dat mij in één ogenblik werd getoond hoe de drie goddelijke Personen met elkaar omgaan. De liefde van de Vader brengt in het schouwen van zichzelf de Zoon voort "wat van alle eeuwigheid is en eeuwig zal zijn. Mijn ziel werd op onuitsprekelijke manier over deze waarheid ingelicht. (…) In dit licht verzonken, begreep mijn ziel dat de wederzijdse liefde van de Vader en de Zoon, de Heilige Geest voortbrengt. Dat gebeurt door een wederzijdse onderdompeling in liefde, zonder vermenging noch versmelting. (…) de zuiverheid ervan is zo verheven en subliem dat ik er geen woorden voor heb. Bij het zien van het onderscheid tussen de drie goddelijke Personen, kende ik hun wezenlijke eenheid. En al heb ik veel woorden nodig om er iets over te zeggen, ik kende eensklaps en tegelijk hun eenheid, onderscheid en werkzaamheid in en buiten Henzelf.

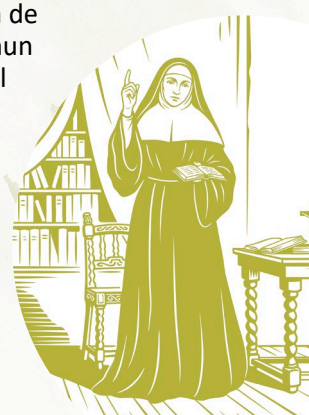

Schilderij dat de aankomst uitbeeldt van de eerste ursulinen en augustinessen (hospitaalzusters) in Québec (Nieuw-Frankrijk) in 1639

Als gij acht gegeven had op mijn geboden zou de voorspoed u reeds nu omspoeld hebben als een bergstroom.

Jesaja 48, 18

3. Canada

Marie de l'Incarnation verlaat Tours op 22 februari 1639. Op doortocht in Orléans, ziet zij voor het laatst haar zoon die nu negentien is. Daarna scheept zij op 4 mei in Dieppe in voor Nieuw Frankrijk, op het schip Saint-Joseph. De drie ursulinen en de stichteres mevrouw de la Peltrie worden vergezeld door drie hospitaalzusters van Dieppe die naar Québec worden uitgezonden om een godshuis te stichten. Het is de eerste keer in de geschiedenis dat godgewijde slotzusters de oceaan oversteken. De reis zal bijna drie maanden duren en is niet zonder gevaar, zoals toen een gigantische ijsberg het schip haast verbrijzelde.

Marie en haar gezellinnen zetten op 1 augustus 1639, voet aan wal in Québec. Het gehucht telt dan slechts vijf of zes stenen huizen en enkele tientallen blokhutten rond een onbeduidend fort. De Franse bevolking overstijgt de tweehonderd inwoners niet. Langs de kust van Beaupré liggen enkele afgelegen boerderijen. In dit land, dat voortaan het hare is, zal Marie de drieëndertig jaren doorbrengen die haar resten. En welke jaren! Met al de geestdrift, ijver en hartstocht van haar apostolische ziel, zal zij bewust werken aan een nieuwe Kerk in wording.

vervolg op 12 december

Eerste visioen van de H. Drie-eenheid (vervolg)

Ik besefte hoe (…) de Eeuwige Vader woont in de Tronen - hierdoor werden mij de zuiverheid en betrouwbaarheid van zijn eeuwige gedachten bekend gemaakt. Het Woord deelt zich door de luister van zijn licht mee aan de Cherubijnen. En de Heilige Geest stort zich in de Serafijnen en vervult hen met zijn vurigheid. En ten slotte maakt de allerheiligste Drie-eenheid in de eenheid van zijn goddelijke Wezen, zijn goddelijke wilsbeschikkingen aan de andere hemelse geesten kenbaar, zoals Hij dat beschikt. Mij werd ook getoond dat God de engelen aan elkaar ondergeschikt had gemaakt om van elkaar geleidelijk verlichting te ontvangen. Of als het Hem behaagde, verlichtte Hij henzelf naargelang zijn bedoeling en dat doet Hij ook met enkele uitverkoren zielen in deze wereld. Al ben ik slijk, toch zag mijn ziel (…) dat zij tot dit getal behoorde. Toen zij deze verlichting ontving, hoorde en ervoer zij tegelijk dat zij naar Gods beeld geschapen is: het geheugen heeft betrekking op de Eeuwige Vader, het verstand op de Zoon en de wil op de Heilige Geest en zoals de allerheiligste Drie-eenheid drievoudig is in personen en één in goddelijk wezen, zo is ook de ziel drievoudig in haar vermogens en één in haar substantie.

Eerste klooster van de ursulinnen in Canada

Elia de profeet stond op als een vuur; zijn woord brandde als een fakkel.

Wijsheid van Jezus Sirach 48, 1

Sinds de expeditie van Samuel de Champlain in 1603 vindt de Franse aanwezigheid geleidelijk ingang in de vallei van de Sint-Laurens. Champlain vestigt in 1608 een eerste nederzetting in Québec, een simpele post voor de bonthandel. Dat zal de toekomstige hoofdstad van Nieuw Frankrijk worden.

De evangelisatie van Canada kent in 1632 een doorbraak. De jezuïeten, die in 1625 voor het eerst aan de oevers van de Sint-Laurens aanmeren, doch na de inname van Québec door de gebroeders Kirke in 1629 terug naar Frankrijk worden verdreven, kunnen in 1634 na het verdrag van Saint-Germain-en-Laye terugkeren omdat Frankrijk zijn Amerikaanse gronden terugkrijgt. De paters van de Sociëteit van Jezus krijgen in de vallei van de Sint-Laurens de leiding over de nieuwe Kerk. Pater Paul Le Jeune is hun eerste overste.

De meest belovende missionaire onderneming is onbetwistbaar die onder de semisedentaire Wendat-Huronen, op de zuidelijke oever van de Georgiabaai, in de richting van de Grote Meren. De jezuïten stichten een voorbeeldig missiecentrum, Sainte-Marie-des-Hurons (Midland, Ontario), dat de sterke grondslag van een ware christenheid moet vormen.

vervolg op 13 december

Dochter van de Kerk

Het dient opgemerkt dat het met de visioenen en inzichten die God door een sterke inprenting geeft, niet gaat zoals met wat men in boeken leest of in het onderricht van een schepsel hoort, en men nadien gewoonlijk vergeet. Deze uitwerkingen worden namelijk zo in de ziel geprent, dat men ze zich altijd herinnert en erin verankerd is. Als men deze inzichten heeft gekregen en nadien over geloofsmysteries leest of hoort spreken, merkt men dat men dat allemaal heeft meegemaakt, dat deze waarheden waarachtig zijn, en dat men er zou willen voor sterven. Welnu, dat geeft de ziel onuitsprekelijke vertroosting. Want na de vrees bedrogen te zijn, bezit zij nu diepe vrede omdat zij weet dat al wat zich heeft voorgedaan, overeenstemt met het geloof van de Kerk, van wie zij tot haar grootste geluk een dochter is.

Bij het afdalen van de berg stelden de leerlingen Jezus de vraag: "Waarom zeggen de schriftgeleerden toch dat eerst Elia moet komen?" Hij gaf hun ten antwoord: "Inderdaad, Elia zal komen om alles te herstellen. Ik zeg u zelfs: Elia is reeds gekomen, maar zij hebben hem niet erkend doch naar willekeur met hem gehandeld, zoals ook de Mensenzoon van hen te lijden zal hebben."

Mt. 17, 10-13

Klooster van de ursulinnen
in Québec (Canada)

De God van de vrede, Hij moge u heiligen, geheel en al. Heel uw wezen: geest, ziel en lichaam moge ongerept bewaard zijn bij de komst van onze Heer Jezus Christus.

I Tessalonicenzen 5, 23

Gedurende bijna dertig jaar, bepalen de jezuïeten de toekomst van Canada. De oprichting in 1627 van de Compagnie van Honderd Geassocieerden en het toezicht van kardinaal de Richelieu over de kolonie, moeten aan Nieuw Frankrijk grotere politieke hechtheid waarborgen. Doch in feite zijn het de jezuïeten die de Franse kolonie in leven houden. Doch de paters kunnen niet voorzien in alle behoeften van het land. Om de missie met educatieve en caritatieve structuren uit te rusten, doen zij daarom beroep op ursulinen en hospitaalzusters.

4. Het eerste ursulinenklooster in Nieuw Frankrijk. Marie de l'Incarnation, steun van de jezuïeten missionarissen

Heel het gewicht van de stichting van het ursulinenklooster in Québec zou op de schouders van Marie de l'Incarnation komen te liggen. De pas aangekomen ursulinen vestigen zich eerst in een voorlopig woonhuis aan de oever in de Benedenstad. De levensomstandigheden zijn uiterst zwaar in een land met een extreem klimaat. Om zich tegen de kou te beschermen, slaapt men in een met serge gedoubleerd kofferbed. In 1642 verhuist de gemeenschap naar de Bovenstad, in een stenen klooster met drie verdiepingen.

vervolg op 14 december

Eerder beminnen dan voelen of zien

Ik onderscheid het pure inzicht dat van God komt (…) van de pure liefde waarmee God een ziel eensklaps door aanraking in verrukking brengt. Inzichten die van God komen, zijn er om de ziel te onderrichten en in de goddelijke waarheid te bevestigen. Wat de ziel dan wordt getoond, laat geen enkele twijfel na en zij heeft ook niet de minste behoefte om meer te weten. Discrete eerbied behoedt haar daarvoor. Men kan eigenlijk beter zeggen dat zij voldaan is (…) en niet meer verlangt dan haar wordt gegeven of dat ruimte laat aan nieuwsgierigheid. Wie zowel [inzicht hebben] en liefde zijn – en het is de liefde die steeds de bovenhand heeft, is er helemaal niet op uit om te zien maar wel om steeds meer lief te hebben en op de Beminde gericht te zijn. Ik noem liefde wanneer God zich eensklaps door een ziel laat bezitten, aan wie Hij zich heel innig meedeelt. Welnu, in deze staat verlangt zij niets anders dan te genieten. Het is haar genoeg de liefde vanuit ervaring te kennen, te weten dat Hij in en met haar is, en dat Hij God is.

Ik wil jubelen en juichen in de Heer, mijn ziel wil zich verheugen in mijn God, want Hij heeft Mij bekleed met het kleed des heils en Mij de mantel der gerechtigheid omgehangen, als een bruidegom die zich het hoofd feestelijk omhult of als een bruid die zich met haar sieraden tooit.

Jes. 61, 10-11

Zicht op het weeshuis en het klooster van de ursulinen gemaakt rond 1761 door de kunstenaar Richard Short

Ik zie hem, maar niet in het heden, ik aanschouw hem, maar niet van nabij; een ster komt op uit Jakob, een scepter rijst uit Israël.

Numeri 24, 17

Maar in de nacht van 30 op 31 december 1650, wordt het klooster helemaal door brand vernield. Alles moet herbegonnen worden, en zonder financiële middelen.

Het is ook aan de overste om van de zusters die elk een eigen persoonlijkheid hebben en die bijna jaarlijks uit verschillende huizen en congregaties van Frankrijk toekomen, één gemeenschap te maken. Dat vraagt ook nieuwe constituties en daarvoor kan Marie in 1647 rekenen op de medewerking van de jezuïetenpater Jérôme Lalemant. Dan is er nog het verstek van de stichteres zelf, mevrouw de la Peltrie, die in 1641 weliswaar tijdelijk, maar niet minder pijnlijk, naar Montréal vertrekt en de ursulinen gedurende twee jaar in het grootste gebrek achterlaat.

Marie wordt ook de vertrouwelinge en steun van de jezuïeten missionarissen Jean de Brébeuf, Charles Garnier, Isaac Jogues en nog anderen. Door haar gebed maar ook door haar lijden, vergezelt zij hen op hun apostolische tochten en verlangt zelf in hun martelaarschap te delen. In de spreekkamer wordt zij door iedereen over tijdelijke zaken geraadpleegd en neemt de gelegenheid te baat om geestelijke raad te geven. Zij is niet alleen moeder van de Kerk in opbouw maar van heel de kolonie.

vervolg op 15 december

Eerder beminnen dan voelen of zien (vervolg)

Toch is zij nog niet voldaan omdat er oneindige beminnelijkheden in Hem zijn en Hij een afgrond van liefde is waarvan zij de bodem niet kan bereiken. Desondanks verlangt zij in deze afgrond gestort te worden en daar uiteindelijk zo verloren te zijn dat zij alleen nog haar Welbeminde ziet die haar uit liefde in zich heeft omgevormd. (…) Zij wil dus niet nieuwsgierig zijn om meer te weten, maar (…) verloren zijn in de Welbeminde en Hem helemaal in deze verlorenheid bezitten. Zij wil de Majesteit vinden maar niet zien want Hij is ontzagwekkend en het zou haar verplichten te zeggen: ga bij de Cherubijnen, alleen zij kunnen uw licht verdragen. Doch zij zegt: "Kom, o mijn Liefde, dat ik mij door wederkerige liefde in U uitstort zoveel als mijn laagheid het toelaat en U, Liefde, het kunt verdragen. Want zo hebt Gij U voor mij gemaakt en zo wil ik U." Er is dus helemaal geen nieuwsgierigheid om te zien, maar een onverzadigbaar verlangen om te beminnen.

Jezus antwoordde hun: "Ik zal u ook een vraag stellen, en als gij Mij daar antwoord op geeft, zal Ik u op mijn beurt zeggen krachtens welke bevoegdheid Ik dit alles doe. Het doopsel van Johannes, waar was dat vandaan? Van de hemel of van de mensen?"

Mattëus 21, 26

Standbeeld van Marie de l'Incarnation bij de ingang van het ursulinnenklooster

Wee de weerspannige, bezoedelde, gewelddadige stad! Zij luistert naar geen vermaning, zij wil van geen onderrichting weten, zij vertrouwt niet op de Heer en nadert niet tot haar God.

Sefanja 3, 1

Het leven van Marie is inderdaad nauw verbonden met de politieke geschiedenis van het Nieuwe Frankrijk, met de komst en terugtocht van de Franse aanwezigheid, met de Indiaanse oorlogen die de ontwikkeling van de kolonie belemmeren en waarover zij haar correspondenten in Frankrijk nauwkeurig inlicht. Deze tragische gebeurtenissen zijn voor de ursulinen een verschrikkelijk leed. Zelfs het overleven van de kolonie wordt een tijdlang in vraag gesteld. In 1660 verandert het klooster van de ursulinen in een vesting uit angst voor een Irokese aanval tegen Québec.

Marie heeft veel te lijden van de Irokezen, die de boerderijen van het klooster vernielen en haar arbeiders en beste vrienden, de Wendat-Huronen en de jezuïeten missionarissen, doden. Zij zal in haar lichaam en ziel telkens een sterke weerslag van de beproevingen voelen die het land treffen waarvoor zij zich helemaal heeft gegeven. De toestand verbetert pas echt vanaf 1663, wanneer de Franse Kroon het lot van Canada in handen neemt en aan de Irokese invallen een einde maakt.

Marie de l'Incarnation vergeet haar primaire zending op Canadese bodem niet. Zo staat het in het stichtingscontract: "**kleine Indiaanse meisjes onderwijzen**". Zij zal het beste van zichzelf geven aan degenen die zij "de vreugde van ons hart" noemt.

vervolg op 16 december

15 DECEMBER

Dinsdag in de derde week van de Advent

Mystiek huwelijk
(tweede visioen van de H. Drie-eenheid)

Toen ik (…) op een morgen in gebed was, nam God door een buitengewoon grote aantrekkingskracht mijn geest geheel in beslag. (…) Ik mocht de hoogst verheven Drie-eenheid opnieuw aanschouwen en zijn werkzaamheid werd mij op een nog meer verheven en onderscheiden manier getoond als voordien. De eerste keer had de inprenting haar voornaamste uitwerking in het verstand en zoals ik zei, leek de goddelijke Majesteit dit te doen om mij te onderrichten, te bevestigen en voor te bereiden op wat nog komen zou. Maar al was het verstand dit keer evenzeer en zelfs meer verlicht dan in de vorige vervoering, dan had nu de wil de bovenhand omdat de genade nu helemaal voor de liefde diende. Zo ging mijn ziel door de liefde vertrouwelijk om met een God die liefde is en genoot zij van Hem.

Toen zei Jezus hun: "Voorwaar, Ik zeg u: de tollenaars en de ontuchtige vrouwen gaan eerder dan gij het Rijk Gods binnen. Johannes kwam tot u en beoefende de gerechtigheid; toch hebt gij hem geen geloof geschonken, terwijl de tollenaars en de ontuchtige vrouwen hem wel geloof schonken. Maar zelfs nadat ge dit had gezien, zijt ge toch niet tot inkeer gekomen en hebt ge hem geen geloof geschonken."

Mattëus 21, 31-32

Glasraam met Marie de l'Incarnation

Keert u tot Mij om gered te worden, gij volken van alle landen der aarde, want Ik ben God, en niemand anders.

Jesaja 45, 22

In één van haar brieven, spreekt Marie de l'Incarnation over het allereerste Indiaantje dat aan de ursulinen wordt toevertrouwd: Marie Negabamar. Het kind is tien jaar en wordt op 2 augustus 1639 in Sillery gedoopt. Sillery is de eerste reductie in Nieuw Frankrijk en werd in 1637 opgericht. Een reductie is een door missionarissen gestichte nederzetting voor de Indianen van een bepaald gebied. Zij trachtten op die manier te voorkomen dat de Indianen ten prooi zouden vallen aan slavernij en aan de slechte zeden van de kolonisten. Marie schrijft over Marie Negabamar: "Zij was het zo gewoon om in de bossen te lopen dat men alle hoop had opgegeven om haar tegen te houden […]. Zij was vier dagen na elkaar weg in de bossen en liet niets heel van een kleedje dat we haar hadden gegeven. Haar vader, een voortreffelijke christen die heilig leefde, verplichtte haar terug te keren […], en dat deed zij. Na nog geen twee dagen deed zich een bewonderenswaardige verandering voor. Zij leek zichzelf niet meer. Zij had zo een aanleg voor gebed en godvruchtige oefeningen, dat zij vandaag voor de meisjes van Québec een voorbeeld is, al zijn zij allemaal zeer goed opgevoed. Van zodra zij een fout maakte, kwam zij op haar knietjes vergiffenis vragen en deed haar penitentie met ongelooflijke zachtheid en beminnelijkheid. In één woord, men kon haar niet aankijken zonder door devotie geraakt te worden, zozeer straalde haar gezicht onschuld en innerlijke genade uit."

vervolg op 17 december

16 DECEMBER

Woensdag in de derde week van de Advent

Mystiek huwelijk (vervolg)

De staat van een ziel is in het geestelijke huwelijk helemaal anders. Voordien verlangde en verwachtte zij voortdurend deze grote genade die haar van verre werd getoond. (…) Nu heeft zij geen verlangen meer, want zij bezit Degene die zij bemint. Zij is helemaal van Hem doordrongen en is helemaal zijn bezit. Liefkozingen en liefdesuitingen verteren haar en laten haar in Hem sterven, maar die dood is ook telkens de zoetheid zelf. Ik wil niet langer aardse vergelijkingen zoeken, want ik vind er geen die de omhelzingen van het Woord en de ziel kunnen uitdrukken. Al kent zij Hem als de grote God, de gelijke van zijn Vader, eeuwig, door wie alles gemaakt is en in stand wordt gehouden, toch omhelst zij Hem, spreekt zij van mond tot mond met Hem en ziet zij zichzelf groot gemaakt door de waardigheid die het Woord, haar Bruidegom, is. En zij, zijn bruid, zegt Hem: "U bent mij, U bent van mij. Kom, mijn Bruidegom, laat ons doen wat U mij hebt opgedragen." De ziel heeft geen verlangens meer, zij bezit de Welbeminde. Zij spreekt met Hem omdat Hij tot haar heeft gesproken, en wat zij zegt, komt niet van haar. Zij verdubbelt haar boetedoeningen en geeft zich helemaal over aan werken van naastenliefde, door alles voor allen te zijn om hen voor haar Welbeminde te winnen (cf. 1 Kor 9,22).

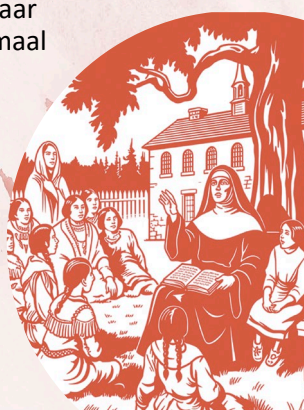

O Wijsheid,
voortgekomen uit de mond van de Allerhoogste; Gij doordringt alle dingen met mildheid en kracht. Kom nu en wijs ons uw wegen.

Marie zal de kleine Françaises en haar "kleine Wilden" die samen opgevoed worden, met dezelfde tederheid en affectie omringen.

Aanvankelijk wil men van de Indiaanse meisjes niet alleen goede christenen, maar ook echte Françaises maken, die met kolonisten kunnen huwen en een gezin stichten. Dat heeft echter geen succes en het programma om Françaises van hen te maken, wordt vlug achterwege gelaten. De bekering van de zielen heeft er voordeel bij evenals de integratie van de Indiaanse cultuur die daar de voorwaarde toe is.

Marie de l'Incarnation en haar zusters maken daarvoor gebruik van alle middelen waarover zij beschikken zonder zich enige moeite te besparen. Onder de leiding van paters jezuïeten en naar hun voorbeeld, begint Marie de inlandse talen te leren: vooreerst de taal van de Montagnais en de Algonkijnen, vervolgens van de Huronen en ten slotte van de Irokezen. In die talen vertaalt zij de gebruikelijke gebeden, en stelt zij catechismussen en zelfs woordenboeken op.

Een pittoreske anekdote: "Marie de Saint-Joseph is opvoedster van onze kleine Indiaanse internen van wie zij houdt zoals een moeder van haar kinderen. Na de catechismus leert zij hun geestelijke liederen zingen en op de viola spelen; soms laat zij hen dansen op de manier van de Wilden en wanneer mevrouw de la Peltrie, onze stichteres, hen daarbij aantreft, vragen deze kleinen haar in hun onschuld met hen mee te dansen."

vervolg op 18 december

17 DECEMBER
Donderdag in de derde week van de Advent

Werken van naastenliefde

Het gebeurde dat ik als enige met een groep werknemers van mijn schoonbroer aan tafel zat, ongeveer twintig man, naargelang hoeveel er van het platteland terugkwamen. Dan sprak ik met hen over hun heil. Zij vertelden mij vertrouwelijk en eenvoudig wat zij hadden gedaan, en wezen elkaar op hun fouten wanneer iemand er een had vergeten. Soms riep ik hen samen om over God te spreken en hun te leren hoe ze de geboden moeten onderhouden. Ik wees hen ronduit terecht en die arme mensen waren mij onderdanig als kinderen. Ik heb er uit bed laten halen als zij waren gaan slapen zonder eerst tot God te bidden. Zij kwamen in al hun noden naar mij, vooral als zij ziek waren, of om hen terug met mijn schoonbroer te verzoenen wanneer zij hem hadden misnoegd. Ik had daar veel aanleg voor, ook om hen bij ziekte te helpen. Ik had er soms die niet konden bewegen. Het leek op een hospitaal waar ik de verpleegster was. Ik deed al die bezigheden alsof het voor mijn goddelijke Bruidegom was.

Van Juda zal de scepter niet wijken, de staf niet verdwijnen tussen zijn voeten, totdat hij verschijnt die hem dragen mag, hem zijn de volken gehoorzaam."

Genesis 49, 10

Beeld van Marie de l'Incarnation
in de muur van het klooster

O Adonaï,
Heer van Israëls huis,
Gij zijt aan Mozes verschenen
in het brandend braambos
en hebt hem de wet
gegeven op de Sinaï.
Kom nu en bevrijd ons
met sterke hand.

Zang (in het Latijn, het Frans en de plaatselijke talen), muziek en dans, maar ook afbeeldingen, gewoonten in voeding – zoals de befaamde sagamité, het nationale gerecht van de Indianen, gemaakt van maïspap met stukjes vlees, vis en bonen - en kleding van de inlandse bevolking waarin het rood overheerst: Marie sluit niets uit om de ander tegemoet te komen en voor Christus te winnen, en dat doet zij met respect voor de Indiaanse culturen en hun onderlinge verscheidenheid.

De brieven van Marie de l'Incarnation tonen een vrouw die tot het uiterste gevoelig blijft, ook voor het geringste, in de vooruitgang van de evangelisatie en de ontwikkeling van de kolonie. Zo vertelt zij aan haar correspondenten in Frankrijk over de verkiezing in 1663; over de eerste burgemeester van Québec en twee schepenen; of de kleinste voorvallen in de strijd die de nieuwe bisschop, monseigneur de Laval, voert tegen de handel in alcohol in ruil voor bevervachten aan een goedkope prijs; of over de twee grote aardbevingen in 1663 en 1668, waarvan de eerste zelfs de geografie van het land door elkaar schudde. Zij vertelt ook over een voorbijtrekkende komeet en meer prozaïsch, over ziekten onder de pompoenen en de kweek ervan.

vervolg op 19 december

De krachten van de Geest

Bij wat ik zeg over de omgang met de goddelijke Geest en de onderdompeling in deze afgrond, over het verlies van mijzelf daarin en de innigste openbaringen, heeft mijn ziel altijd erkend het niets te zijn aan wie het Al barmhartigheid heeft willen betonen, want Hij sluit niemand uit. Bij die instortingen heb ik de nietigheid van het schepsel altijd voor waar aangenomen en gezien. Ik voelde mij er goed bij dat ik niets ben en deze grote God alles is. In mijn liefdesuitingen was één van mijn gezangen: "Mijn kuise Liefde, het is mijn glorie dat U het Al bent en ik niets. Wees daarom gezegend, o mijn Liefde!" Het gebeurde al eens dat het gevoel van mijn laagheid mij bevreesd maakte, omwille van de wanverhouding tussen zo'n twee tegenpolen. Toen ik er met mijn goddelijke Bruidegom over sprak, gaf Hij mij te kennen: "Ik wil dat gij Mij looft en mijn lof zingt zoals de gelukzalige geesten in de hemel Mij loven." Dat antwoord stelde mij gerust en de doeltreffendheid ervan liet niet op zich wachten, want mijn ziel zong zonder ophouden haar bruidslied.

Omdat Jozef, haar man, rechtschapen was en haar niet in opspraak wilde brengen, dacht hij er over in stilte van haar te scheiden. Terwijl hij dit overwoog, verscheen hem in een droom een engel van de Heer die tot hem sprak: "Jozef, zoon van David, wees niet bevreesd Maria, uw vrouw, tot u te nemen; het kind in haar schoot is van de heilige Geest.

Mattëus 1, 19-20

Grafkapel van de heilige Marie de l'Incarnation

O Wortel van Jesse,
Gij zijt het teken waarop
de volken hebben gewacht;
voor U zullen koningen
verstommen, de volken
zullen tot U smeken.
Kom nu en bevrijd ons,
wacht niet langer meer.

Dan beginnen voor Marie de jaren te wegen. In 1657 wordt zij door een ernstige ziekte geveld, maar zij herstelt. Tot op de laatste dag voert zij met zichzelf strijd om door de ziekte niet nalatig te worden in haar zending. Op 30 april 1672 sterft zij op de leeftijd van tweeënzeventig jaar. Zij zal in Canadese aarde begraven worden om bij wijze van spreken definitief in deze nieuwe Kerk ingelijfd te worden, na een leven dat zo nauw bij de apostolische veroveringen van die Kerk was betrokken. Als **dochter van de Kerk**, zoals zij graag over zichzelf spreekt, wordt Marie 'moeder van de Kerk in Canada'. Vóór haar dood, roept Marie haar kleine Wilden, de Indiaantjes, bij zich om op hun gezichtjes de trekken te zien van Jezus Christus die zij in hun ziel heeft willen vormen (cf. Gal. 4,19).

5. Het onzegbare onder woorden brengen : het *Verslag van 1654*

Na een periode van ontreddering door het vertrek van zijn moeder naar Canada, herpakt Claude zich. In 1641 treedt hij in bij de hervormde benedictijnen van de congregatie van Saint-Maur en doet op 3 februari 1642 zijn monastieke geloften in het noviciaat van de abdij van de Heilige Drie-eenheid, in de Vendôme. Tot de grootste vreugde van Marie de l'Incarnation. In 1649 wordt hij priester gewijd.

vervolg op 20 december

Roeping tot het religieuze leven en haar zoon

Het is begrijpelijk dat ik bezorgd was om mijn zoon die nog geen 12 was. (…) De redenen om mijn zoon niet te verlaten waren overtuigend want menselijk gesproken, was daar niets tegen in te brengen. Maar onze goede God gaf mij onmiddellijk het vertrouwen dat Hij zou zorgen voor wie ik uit liefde voor Hem wou verlaten om zijn goddelijke raden volmaakter te kunnen volgen. Die stonden diep in mijn geest gegrift, evenals het ongeluk van wie geroepen zijn en die raden toch niet volgen. Dat was allemaal zo heerlijk in mijn ziel gegrift dat zij vastbesloten was ze te volgen en zichzelf te verliezen, zoals het heilige en aanbiddelijke Mens geworden Woord het had verkondigd. Ik hield veel van mijn zoon. Hem verlaten was mijn offer. Maar God wou het zo, dus volgde ik Hem graag en blindelings en liet ik alles over aan zijn Voorzienigheid.

De engel sprak tot hem: "Vrees niet Zacharias, want uw bede is verhoord; uw vrouw Elisabeth zal u een zoon schenken die gij Johannes moet noemen. Ge zult verheugd zijn en het uitjubelen en vele mensen zullen zich over zijn geboorte verblijden. Hij zal groot zijn in de ogen van de Heer; wijn of sterke drank zal hij niet drinken en nog in de schoot van zijn moeder zal hij met de Heilige Geest vervuld worden.

Lucas 1, 13-14

O Sleutel van David en scepter van Israëls huis, wat Gij opent, zal niemand meer sluiten, wat Gij sluit, zal niemand meer openen. Kom nu en bevrijd ons uit de kerker, uit de duisternis en de schaduw van de dood.

Dom Claude Martin wil nu iets weten over het innerlijke leven van zijn moeder, waarvan hij de diepte en de schoonheid vermoedt. Hij stelt zich vragen over de geestelijke weg waarop hij zich vastberaden heeft geëngageerd en vermoedt dat zijn moeder op deze weg een veilige gids kan zijn. Marie was al wel eens vertrouwelijk in haar brieven aan hem, maar nu vraagt Dom Claude een volledig verslag van haar leven.

Marie krijgt van haar geestelijke leider, pater Jérôme Lalemant, uitdrukkelijk de toelating. Dat doet zij in gehoorzaamheid. De eerste versie, waarmee zij in 1647 begon, zou verdwijnen in de brand die heel het klooster in de nacht van 30 op 31 december 1650 vernielt. Marie de l'Incarnation die de papieren van de gemeenschap toen kon redden, laat haar persoonlijke geschriften vrijwillig ten prooi aan de vlammen: "De gedachte kwam in mij op om ze door het venster te gooien, maar uit vrees dat ze in iemands handen zouden vallen, liet ik ze uit vrije wil over aan het vuur. […] Want ik verzeker u dat ik niet wou dat iemand ze zou zien. Waarom ook: het gaat over Gods leiding met mij sinds ik mezelf ken", schrijft zij aan haar zoon en zij voegt er voor hem bij: "Ik deed het uit gehoorzaamheid maar, mijn dierbare zoon, nu het zo verlopen is, moeten we er niet meer aan denken".

vervolg op 21 december

De goddelijke Bruidegom zorgt voor haar vader

Ik kreeg nog een aanval te verduren. Mijn vader, die bejaard was toen ik hem verliet, verzekerde mij dat hij van verdriet zou sterven als ik mij in een klooster zou terugtrekken. Doch ik wou aan God gehoorzamen en had in de wereld ook drie zussen die hem, indien nodig, konden helpen. Ik stapte dus over iedere natuurlijke affectie heen en verliet mij op de woorden van Onze-Lieve-Heer: "Wie vader of moeder meer bemint dan Mij, is Mij niet waardig" (Mt 10,37). Ongeveer zes maanden later stierf hij. Niettemin had ik een goede band met hem. Hij gaf me zijn zegen en bezocht mij aan het traliehek. Al hadden mensen die mij volgens de wereld oordeelden, andere gevoelens hierover, toch liet mijn goddelijke Bruidegom mij ervaren hoe goed het is alles uit liefde voor Hem te verlaten.

De engel zei tot Maria: "Vrees niet Maria, want gij hebt genade gevonden bij God. Zie, gij zult zwanger worden en een zoon ter wereld brengen en gij moet Hem de naam Jezus geven. Hij zal groot zijn en Zoon van de Allerhoogste genoemd worden. God de Heer zal Hem de troon van zijn vader David schenken en Hij zal in eeuwigheid koning zijn over het huis van Jakob en aan zijn koningschap zal nooit een einde komen."

Lucas 1, 30-33

Rozenkrans van
Marie de l'Incarnation

O Dageraad,
afglans van het eeuwig licht
en Zon der gerechtigheid.
Kom nu en verlicht hen
die in duisternis leven,
die gezeten zijn in de
schaduw van de dood.

Dom Claude ziet het echter anders en om te verkrijgen wat hij verlangt, laat hij zijn hart spreken en aarzelt niet zijn moeder eraan te herinneren dat zij bij hem in de schuld staat. Marie vertelt het ons zelf: "U hebt mij opnieuw bezworen met de meest uitdrukkelijke en ontroerende redenen die u kon bedenken, en met kleine verwijten ingegeven door uw genegenheid. Zo hebt u mij eraan herinnerd dat ik u in de steek heb gelaten toen u nog heel klein was en u uw moeder amper kende. Dat ik u niet alleen een eerste keer maar daarenboven voorgoed heb verlaten toen ik uit Frankrijk ben weggegaan. Dat u de aanwijzingen die ik u als kind gaf, niet aankon en dat u vandaag op rijpere leeftijd bent en ik u de inzichten niet mag weigeren die God mij gaf. Dat u een levensstaat hebt aangenomen die op de mijne gelijkt, dat wij allebei van God zijn en dat dus ook ons geestelijk bezit gemeenschappelijk moet zijn. Dat ik - om niet onrechtvaardig en hardvochtig te zijn – u in uw levensstaat niet mag onthouden wat u kan troosten en dienen om de volmaaktheid te beoefenen waartoe u zich hebt geëngageerd. En ten slotte, dat als ik u die troost geef, u mij zou helpen om Degene te zegenen die mij in zo hoge mate deelachtig heeft gemaakt aan zijn genaden en hemelse gunsten."

vervolg op 22 december

Derde visioen van de H. Drie-eenheid

Mijn ziel werd door een plotse aantrekkingskracht in vervoering gebracht. De drie Personen van de allerheiligste Drie-eenheid manifesteerden zich opnieuw aan mijn ziel. (…) "Dit keer delen de Vader en de Zoon en de Heilige Geest zich aan uw ziel mee om haar helemaal te bezitten." Daarop traden deze woorden in werking. Aangezien de drie goddelijke Personen mij in bezit hadden, bezat ik Hen ook omdat ik helemaal deelhad aan de schatten van de goddelijke heerlijkheid. De Eeuwige Vader was mijn Vader, het aanbiddelijke Woord was mijn Bruidegom en de Heilige Geest was Degene die in mijn ziel werkzaam was en haar de goddelijke inprentingen gaf. In heel dit gebeuren zag ik mij als nietigheid en niets, door het grote Al gekozen om de uitwerking van zijn grote barmhartigheid te ontvangen. Ik kon niets anders zeggen dan: "O mijn grote God! O aanbiddelijke afgrond! Ik ben nietigheid en niets!" En dan werd mij geantwoord: "Al ben je nietigheid en niets, toch ben je geheel van Mij." Dat werd herhaald telkens ik mij verlaagde. En hoe meer ik mij verlaagde, des te groter zag ik mij en mijn ziel voelde daar liefkozingen bij waarvoor geen menselijke woorden bestaan.

Hoor, daar is mijn geliefde;
kijk, daar komt hij aan, over
de heuvels snelt hij voort.

Hooglied 2, 8

O Koning der volkeren,
zo lang verwacht. Gij
hoeksteen die alles één maakt.
Kom nu en red de mens die
Gij uit aarde hebt gevormd.

"Aangezien dit is wat u wilt, en als ik enkele ogenblikken aan mijn haast onophoudelijke bezigheden kan ontfutselen, zal ik opschrijven wat mijn geheugen en genegenheid mij ingeven, om het u het volgende jaar op te sturen", schrijft Marie op 9 september 1652 aan Dom Claude. En dat doet zij op 9 augustus 1654. Het is de tekst die later zal bekend worden onder de titel "Relation de 1654" (Het Verslag van 1654).

Nadien houdt Dom Claude niet op aan Marie nauwkeurigheden en aanvullingen te vragen. Dat doet zij in het "Supplément à la Relation de 1654", dat zij hem in 1656 schrijft. Dat Marie de genaden en gunsten onthult die de goddelijke Majesteit haar in het gebed heeft willen geven, zal aan de band tussen moeder en zoon een nieuw gehalte geven.

6. Het getuigenis van Marie de l'Incarnation

Het Verslag van 1654 is het belangrijkste werk van Marie de l'Incarnation en kan terecht worden beschouwd als één van de meesterwerken van de mystieke wereldliteratuur. Het wekt de verwondering van uiteenlopende theologen als Bossuet en Fénelon, Charles Journet en Henri de Lubac, Albert Deblaere en Charles-André Bernard.

Hoe is zo een geschrift tot stand kunnen komen

vervolg op 23 december

Begrip van de Schriften

Bij het koorgebed gaf Onze-Lieve-Heer mij inzichten in de heilige Schrift, die met voedzame zoetheid gepaard gingen. Ik verstond in het Frans wat ik in het koor in het Latijn zong en bad. Dat bracht mijn geest zodanig in vervoering dat het zou opgemerkt worden indien ik mij naar buiten uit niet sterk had bedwongen. Zingen verlichtte mij, gaf ademruimte aan mijn geest en beroerde mijn zintuigen. Zij namen zodanig aan deze weldaad deel, dat ik sterk werd bewogen om te springen en in de handen te klappen. Ik wou iedereen aansporen de lof te zingen van zo een grote God, die het waard is dat iedereen zich totaal aan zijn liefde en dienst wijdt. (…) Ik wou in onuitsprekelijke uitbundigheid (…) "een dichterwoord stijgt uit mijn hart omhoog" (Ps 45) zingen om de grootheid en voorrechten van mijn Bruidegom te verkondigen, van wie de woorden geest en leven voor mij waren. In de psalmen zag ik zijn gerechtigheid, oordelen, grootheid, liefde, rechtvaardigheid, schoonheid, edelmoedigheid en vrijheid. Ik zag ten slotte dat Hij naar de mening van de Kerk, (…) de overvloed en de zuiverheid van zijn [woorden] over de zielen, zijn geliefden, laat neerstromen. (…) Ik kon er niet over zwijgen.

Mijn hart prijst hoog de Heer.
Van vreugde juicht mijn geest
om God, mijn redder: daar
Hij welwillend neerzag op de
kleinheid zijner dienstmaagd.

Lucas 1, 46

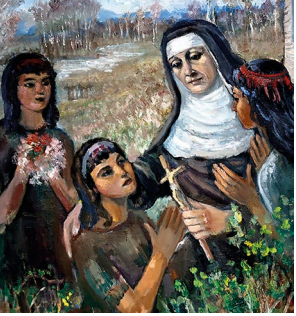

O Emmanuel,
onze wetgever en koning,
verwachting der volkeren
en hun Verlosser. Kom nu en
red ons, Heer, onze God.

in levensomstandigheden die daartoe zo weinig bevorderlijk zijn als die van een missionaire ursuline in Québec? Marie de l'Incarnation weidt uitvoerig en meermaals over die omstandigheden uit.

In de brief die het Verslag van 1654 aan haar zoon vergezelt, deelt zij hem mee: "Ik begon te schrijven, zonder te weten wat ik zou schrijven; doch al schrijvend, gaf de Geest die mij leidt, mij in wat Hem behaagde, door de oorzaak en de bron van de dingen bij de toestand van vandaag te brengen, en dat gebeurde altijd zo, ondanks de vele onderbrekingen en afleidingen door de bezigheden in ons huis."

Beste lezer of lezeres, bij Marie de l'Incarnation is het schrijven als het ware een verlenging van de Godservaring. Zeker, het is gedeeltelijk ook een inspanning om te schrijven over gebeurtenissen die vroeger plaatshadden doch waarvan de draagwijdte en de uitwerkingen aanhouden, zoals Marie zelf bevestigt. Wij mogen dus geloven in de getuigeniswaarde van het Verslag van 1654. Zo vat Marie haar schrijfwerk inderdaad op en zij preciseert dat ook wanneer zij aan Dom Claude over haar retraite in de lente van 1653 schrijft: "In die tijd zei mijn overste en leider, eerwaarde pater Lalemant, dat ik aan Onze-Lieve-Heer moet vragen, mij te laten weten of Hij van mij iets wil vóór mijn dood, iets dat zou kunnen bijdragen tot Zijn glorie."

En Marie gaat daarop in omdat het haar

vervolg op 24 december

23 DECEMBER
Woensdag in de vierde week van de Advent

Bekoringen

Enige tijd na de inkleding met het heilige kloosterhabijt, begonnen de bekoringen mij van alle kanten te bestoken, niet om mij het klooster te doen verlaten, want dank zij Onze-Lieve-Heer werd ik op dat punt nooit aangevochten. Het waren bekoringen van godslastering, oneerlijkheid en hoogmoed al voelde ik mij zwak en armzalig, van ongevoeligheid en domheid in geestelijke zaken; in mijn verbeelding interpreteerde ik mijn naaste verkeerd; en ik had zelfmoordneigingen. Ik had de indruk door de duivel misleid te zijn en mij illusies te maken omdat ik geloofde wat zich in mij had voorgedaan en omdat men dacht dat het van God kwam terwijl het geveinsd was. Daarbij kwamen mij alle genaden voor de geest die ik had ervaren en (…) dat bedroefde mij zeer. Dat alles belette mij niet om de regel te onderhouden. (…) In de kern van mijn ziel stemde ik met God (…) en met dit lijden in en (…) droeg ik mijn kruis alleen. Dat is al wat ik wist. Tenzij dat de duisternis die ik onderging, groot was! Heel mijn innerlijke bezigheid bestond erin geduld te oefenen en niet in vrijwillige onvolmaaktheid te vervallen.

Zie, Ik zal u de profeet Elia zenden voordat de grote en schrikkelijke dag van de Heer komt. Hij zal het hart van de vaders voor de kinderen winnen en het hart van de kinderen voor de vaders; zo niet, dan kom Ik het land met de banvloek slaan."

Maleachi 3, 24

Wanneer de zon is opgegaan,
zult gij de Koning der koningen
zien uitgaan van de Vader,
als een bruidegom die uit
de bruidskamer treedt.

Antifoon uit de liturgie van
de vigilie van Kerstmis

bedoeling is over “zijn leiding te schrijven sinds ik tot het innerlijke leven geroepen ben.”

Wanneer Dom Claude Martin het Verslag van 1654 ter beschikking van de lezer stelt, houdt hij geen rekening met het verlangen van zijn moeder om het geheim te houden en de verspreiding ervan te verbieden. De ervaring waarover mystieken in hun geschriften verhalen, is echter een “getuigenis” of ook een “uitnodiging”, zoals Dom Jamet uitlegt in het voorwoord van het boek waaraan hij de titel geeft “Le Témoignage de Marie de l’Incarnation” (Parijs, 1932), Het Getuigenis van Marie de l’Incarnation: “Want als hun ervaring, niet alleen voor de betekenis die zij voor hen maar ook voor ons, aan heiligheid, heerlijkheid en zaligheid heeft, is het omdat hun ervaring ons smaak geeft in de gaven die het christenleven uitmaken en voltooien en ons uitnodigt er met heel de vurigheid van onze ziel naar te verlangen. Als de mystieken ons, zoals de heilige apostel Johannes, meedelen dat zij het Woord van het Leven gezien, gehoord en aangeraakt hebben, is het opdat wij met hen in gemeenschap zouden treden, - met hen, die in gemeenschap zijn met de Vader en Zijn veelgeliefde Zoon, Jezus Christus en met hun substantiële band, de Heilige Geest.”

Apostolische geest - Tot de Vader bidden door het Hart van Christus.

Op de leeftijd van 34 à 35 jaar werd de apostolische geest in mij uitgestort, en dat is niets anders dan de Geest van Jezus Christus. Hij overweldigde mijn geest opdat deze geen ander leven meer zou hebben dan het zijne en door het zijne, en opdat ik helemaal in overeenstemming zou zijn met de bedoelingen van deze goddelijke en aanbiddelijke Meester, vol ijver voor zijn glorie. Dan zou Hij door alle volken die Hij door zijn kostbare Bloed had vrijgekocht, gekend, bemind en aanbeden worden. Mijn lichaam was in ons klooster, doch mijn geest was met de Geest van Jezus verbonden en kon niet opgesloten worden. Deze Geest bracht mij in de geest naar India, Japan, Amerika, het Oosten, het Westen, delen van Canada, bij de Huronen en over heel de bewoonbare wereld (…). Ik zag dat zij allemaal aan Jezus Christus toebehoorden. Maar ik had de innerlijke zekerheid dat de demonen over deze arme zielen triomfeerden en hen ontrukten aan het domein van Jezus Christus, (…) die hen met zijn kostbare Bloed had vrijgekocht. (…) Ik kon het niet langer verdragen. (…) Ik vermorzelde mij aan zijn voeten, ik verlaagde mij afgrondelijk, opdat [de Vader] (…) mij ten gunste van mijn Bruidegom kon verhoren. Toen ervoer ik (…) een goddelijke straal in mijn ziel, gevolgd door de woorden: "Vraag het Mij door het Hart van Jezus, mijn zeer beminnelijke Zoon. Door Hem zal Ik u verhoren en uw verzoeken inwilligen." (…) Het leek mij dat ik alle zielen kende die door het Bloed van de Zoon van God vrijgekocht waren, in welke hoek van de bewoonbare wereld zij zich ook bevonden. Maar mijn liefde ging uit naar de meest verlaten zielen onder hen in de landen van de Wilden, waar ik onophoudelijk vertoefde.

Fresco in de kapel van het dominicanenklooster te Rome

Eer aan God in den hoge en op aarde vrede onder de mensen van zijn welbehagen.

25 DECEMBER

Kerstmis - Hoogfeest van de geboorte van de Heer

Van ’t vroeglicht van de dageraad
tot waar de zon weer ondergaat,
zingt elk de koning Christus eer,
het kind der Maagd is onze Heer.

De Heer die alles deed ontstaan,
Hij neemt de knechtsgestalte aan,
opdat door ’t vlees Hij ’t vlees bevrijdt
en wat Hij schiep, behoudt en leidt.

Het is de schoot der reine Maagd
die hemelse genade draagt
en zwelt van een geheimenis
dat voor haarzelf verborgen is.

Haar lichaam ongerept en kuis
wordt voor God zelf een heilig huis.
Geen man bekent zij. Door het woord
brengt zij de Zoon des hemels voort.

Hem is het die zij ’t leven geeft,
die Gabriël verkondigd heeft,
en wie de Doper hulde bood,
opspringend in zijn moeders schoot.

Hij die het hele leven hoedt,
die ook de kleinste vogel voedt,
ligt hier in ’t stro, Hij ’s hemels vorst,
hier drinkt Hij aan zijn moeders borst.

Luid klinkt het lied van ’t engelenkoor:
Ere zij God, de hemel door.
Aan herders wijst het in een stal
de grote herder van ’t heelal.

U, Jezus, zij de heerlijkheid,
die uit de Maagd geboren zijt,
met Vader en met Geest tezaam
zij eeuwig lof uw grote Naam.

RADIO MARIA